

materiały konferencyjne

V Międzynarodowa Konferencja

„Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w Internecie”

Warszawa, Hotel Marriott, 20-21 września 2011

Patronat Polskiej Prezydencji

NASK

s@ferinternet.pl

clicksafe.de

Główny Partner

Fundacja
Orange

Hotel Marriott, Al. Jerozolimskie 65/79, Warszawa

V Międzynarodowa Konferencja Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w Internecie

V Międzynarodowa Konferencja „Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w Internecie” organizowana jest przez Polskie Centrum Programu Safer Internet (prowadzone przez Fundację Dzieci Niczyje oraz Naukową i Akademicką Sieć Komputerową), we współpracy z niemieckim projektem na rzecz bezpieczeństwa w Internecie – klicksafe. Konferencja odbywa się w ramach programu Komisji Europejskiej Safer Internet. Głównym partnerem konferencji jest Fundacja Orange.

Konferencja odbywa się pod patronatem:

- Polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej,
- Neelie Kroes – Komisarz ds. Agendy Cyfrowej,
- Katarzyny Hall – minister edukacji narodowej.

Konferencja dotyczy szerokiego spektrum zagadnień związanych z bezpieczeństwem dzieci i młodzieży w Internecie. Adresowana jest do przedstawicieli sektora edukacyjnego, organizacji pozarządowych, branży internetowej, instytucji wymiaru sprawiedliwości oraz organów ścigania. Celem konferencji jest przekazanie uczestnikom najnowszej wiedzy zarówno w zakresie działań edukacyjnych, jak również zwalczania przestępczości internetowej wobec dzieci. W programie konferencji znajdują się wykłady oraz warsztaty prowadzone przez uznanych specjalistów z zagranicznych i krajowych organizacji zajmujących się bezpieczeństwem dzieci online.

Komitety organizacyjny

przewodnicząca: Agnieszka Wrzesień, Fundacja Dzieci Niczyje
wiceprzewodnicząca: Anna Rywczyńska, NASK
wiceprzewodniczący: Peter Behrens, klicksafe, Niemcy

Julia Gursztyn, NASK
Joachim Kind, klicksafe, Niemcy
Stephanie Klahn, klicksafe, Niemcy
Anna Maj, NASK
Robert Makowski, Fundacja Dzieci Niczyje
Szymon Wójcik, Fundacja Dzieci Niczyje
Katarzyna Zygmunt-Hernandez, Fundacja Dzieci Niczyje

Organizatorzy:

Główny Partner

Fundacja
Orange

Partnerzy

Patronaty

MINISTER
EDUKACJI
NARODOWEJ

Spis treści:

Program konferencji

Wtorek, 20 września.....	2
Środa, 21 września.....	3

Program Safer Internet.....	4
------------------------------------	----------

Organizatorzy

Polskie Centrum Programu Safer Internet.....	4
Fundacja Dzieci Niczyje.....	4
Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa.....	4
klicksafe.....	5
Fundacja Orange (główny partner).....	5

Ważne informacje

Udział w sesjach.....	6
Tłumaczenia.....	6
Ocena konferencji.....	6

Biogramy prelegentów.....	7
----------------------------------	----------

Abstrakty wystąpień.....	20
---------------------------------	-----------

Program konferencji – Dzień 1

wtorek, 20 września 2011, 9.00-16.30

8.00-9.00	Rejestracja		
9.00-10.45	Sesja plenarna		Moderator: Agnieszka Wrzesień, FDN
9.00-9.20	Powitanie: ■ Agnieszka Wrzesień, Fundacja Dzieci Niczyje ■ Marcin Bochenek, NASK ■ Peter Behrens, klicksafe, Niemcy ■ Jadwiga Czartoryska, Fundacja Orange		
9.20-9.40	Neelie Kroes, Komisarz ds. Agendy Cyfrowej (nagranie video) Program Komisji Europejskiej Safer Internet – dr Michael Busch, Komisja Europejska, Luksemburg		
9.40-10.15	Internet łączy pokolenia: czy mamy uczyć się od dzieci? – dr Yiannis Laouris, Centrum Programu Safer Internet, Cypr		
10.15-10.45	Zmiany tożsamości i zachowań online – Luc Delany, Facebook		
10.45-11.15	Przerwa kawowa		
11.15-13.15	Sesja plenarna		Moderator: Anna Rywczyńska, NASK
11.15-11.45	Uwodzenie w Internecie – zrozumieć zachowanie sprawców i wiktymizację dzieci – prof. Julia Davidson, Kingston University, Wielka Brytania		
11.45-12.15	Plagiatowanie a bezpieczeństwo w sieci – dr Sebastian Kawczyński, Plagiat.pl		
12.15-12.45	Dialog Internet – Felix Barckhausen, Ministerstwo ds. Rodziny, Osób Starszych, Kobiet i Młodzieży, Niemcy		
12.45-13.15	Seksualność młodzieży w Internecie – Michał Pozdał, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej		
13.15-14.30	Obiad		
14.30-16.30	Sesje równoległe		
	Sesja 1	Sesja 2	Sesja 3
	Prywatność w portalach społecznościowych ■ Jak dzieci korzystają z serwisów społecznościowych? Wyniki badań EU Kids Online II – dr Lucyna Kirwil, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej ■ Zarządzanie wizerunkiem online w portalach społecznościowych – Karl Hopwood, Insafe, Belgia ■ Zgoda osoby małoletniej jako podstawa przetwarzania danych w serwisach społecznościowych – dr Wojciech Wiewiórowski, GIODO ■ Ochrona prywatności użytkowników portalu Nasza Klasa – Agnieszka Jung, nk.pl ■ Wprowadzenie do nowych narzędzi kontroli prywatności w serwisie Facebook – Luc Delany, Facebook ■ SchülerVZ – ochrona i edukacja młodych użytkowników – Ute Naumann, Schüler VZ, Germany Moderator: Karl Hopwood, Insafe, Belgia	Sesja edukacyjna ■ Jak uczyć o bezpiecznym korzystaniu ze społeczności internetowych – Stephan Stengel, klicksafe, Niemcy ■ Twórcze podejście do edukacji o bezpieczeństwie online – Maija Katkovska, Centrum Programu Safer Internet Łotwa ■ Projekty na rzecz bezpieczeństwa w Internecie w ormiańskich szkołach – Narine Khachatryan, Media Education Center, Armenia ■ Dzieci z grup ryzyka – wyzwania edukacyjne – Grażyna Sobieska-Szostakiewicz i Anna Sadowska, KLANZA ■ Kongres Młodych Internautów – Zuzanna Polak, NASK Moderator: dr Joachim Kind, klicksafe, Niemcy	Sesja dla przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania Sesja zamknięta ■ Komercjalizacja i wykorzystywanie dzieci online: strony dla modelek i fora „boylovers” jako przykład treści na granicy legalności – Andreas Link, jugendschutz.net, Niemcy ■ Studium przypadków na podstawie spraw koordynowanych przez Biuro Kryminalne Komendy Głównej Policji – podinsp. Tatiana Papaj oraz asp. Bogusław Gozdecki, Komenda Główna Policji ■ INDECT INACT – zaawansowane narzędzie do katalogowania i wyszukiwania obrazów – dr inż. Mikołaj Leszczuk, AGH ■ Organizacja stanowiska ustaleń internetowych oraz ochrona i bezpieczeństwo przetwarzanych danych – Andrzej Solarz, Komenda Wojewódzka Policji w Lublinie ■ Międzynarodowa współpraca zespołu Dyżurnet.pl w zakresie zwalczania nielegalnych treści w Internecie – dr Marek Dudek, NASK Moderator: Jarosław Kończyk, Komenda Główna Policji

Program konferencji – Dzień 2

środa, 21 września 2011, 9.00-16.30

9.00-11.00	Sesja plenarna		Moderator: Łukasz Wojtasik, FDN
9.00-9.30	Internet a rozwój intelektualny dziecka – <i>prof. Jan Łaszczyk, Akademia Pedagogiki Specjalnej</i>		
9.30-10.00	Jak rozumieć negatywne skutki korzystania z Internetu przez dzieci w świetle wyników badań EU Kids Online II? – <i>dr Lucyna Kirwil, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej</i>		
10.00-10.30	Agresja elektroniczna wobec dzieci i młodzieży – doświadczenia 4 lat badań w Polsce – <i>dr Jacek Pyżalski, Instytut Medycyny Pracy w Łodzi</i>		
10.30-11.00	Najnowsze trendy online na podstawie doświadczeń zespołów Helpline.org.pl i Dyżurnet.pl – <i>Marta Wojtas, Fundacja Dzieci Niczyje i Martyna Różycka, NASK</i>		
11.00-11.30	Przerwa kawowa		
11.30-13.15	Sesja plenarna		Moderator: Peter Behrens, Klicksafe, Niemcy
11.30-12.00	Zastosowanie nowych technologii w szkole – <i>Dariusz Stachecki, Gimnazjum im. F. Szodrskiego w Nowym Tomyslu</i>		
12.00-12.25	Młodzi konsumenci online – <i>Monika Krysztofiak, Grupa Allegro</i>		
12.25-12.55	Internet jako przestrzeń wykorzystywania dzieci – od „niewinnego słowa” do dramatycznego czynu – <i>prof. Mariusz Jędrzejko, Mazowieckie Centrum Profilaktyki Uzależnień</i>		
12.55-13.15	Projekt Saferinternet.pl – najnowsze inicjatywy edukacyjne – <i>Łukasz Wojtasik, Fundacja Dzieci Niczyje i Anna Rywczyńska, NASK</i>		
13.15-14.30	Obiad		
14.30-16.30	Sesje równoległe		
	Sesja 1	Sesja 2	Sesja 3
	Odpowiedzialność i rola biznesu ■ Kompleksowe zasady bezpieczeństwa dzieci w nowoczesnych technologiach – <i>Mark Vasic, Deutsche Telekom, Niemcy</i> ■ System samoklasyfikacji dla dostawców treści online – <i>Martin Drechsler, FSM, Niemcy</i> ■ Skąd się biorą dziury w serze? – <i>Andrzej Karpiński, Telekomunikacja Polska S.A.</i> ■ Ochrona dzieci online: narzędzia ochrony rodzicielskiej testowane w ramach projektu SIP Bench II – <i>Silvia Pietropaolo, Innova Europe, Belgia</i> ■ Obsługa nadużyć w UPC Polska oraz edukacja użytkowników Internetu w celu zwiększenia bezpieczeństwa dzieci i młodzieży – <i>Lidia Stępińska-Ustasiak i Michał Kaźmierczak, UPC Polska</i>	Sesja edukacyjna ■ Jak przyciągnąć dzieci do pozytywnych stron – <i>Lena Hilles, jugendschutz.net, Niemcy</i> ■ Juuuport – platforma samopomocy dla młodzieży – <i>Karin Wunder, juuuport, Niemcy</i> ■ Pedagogika zabawy w edukacji na rzecz bezpieczeństwa w Internecie – <i>dr Agnieszka Wrońska, NASK</i> ■ Jak bezpiecznie korzystać z Internetu – techniki dramy w zapobieganiu i terapii – <i>dr Małgorzata Sierńcewska, Uniwersytet Warszawski</i> ■ Przedszkolaki w sieci. Edukacja od pierwszego kliknięcia – <i>Marcin Sołodki i Andrzej Piękoś, Fundacja Dzieci Niczyje</i>	Najnowsze zjawiska online a bezpieczeństwo dzieci ■ Stawić czoła wyzwaniom – <i>Janice Richardson, Insafe, Belgia</i> ■ Internetowe kluby samobójców – <i>Piotr Deputowski, Akademia Pedagogiki Specjalnej</i> ■ Wulgaryzacja języka młodzieży – <i>dr Hilke Elsen, Uniwersytet w Monachium, Niemcy</i> ■ Kultura „nienawiści dla zabawy”: nowe wyzwanie dla edukatorów – <i>Georgi Apostolov, Centrum Programu Safer Internet, Bułgaria</i> ■ Zachowania młodzieży w sieci i ich wpływ na społeczne funkcjonowanie w klasie – <i>dr Ewa Krzyżak-Szymańska, Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa w Katowicach</i>
	Moderator: Zuzanna Polak, NASK	Moderator: Stephanie Klahn, Klicksafe, Niemcy	Moderator: Janice Richardson, Insafe, Belgia

Program Safer Internet

Program Komisji Europejskiej Safer Internet został uruchomiony w 1999 r. i ma na celu promocję bezpiecznego korzystania z nowych technologii i Internetu wśród dzieci i młodzieży. W ramach programu prowadzone są również działania na rzecz zwalczania nielegalnych treści i spamu w Internecie. Od 2005 r. do programu włączona została problematyka związana z zagrożeniami wynikającymi z użytkowania telefonów komórkowych, gier online, wymianą plików P2P i innymi formami komunikacji online w czasie rzeczywistym (czaty i komunikatory). Priorytetem programu na lata 2009-2013 jest zwalczanie cyberprzemocy i uwodzenia dzieci w Internecie.

Organizatorzy

Polskie Centrum Programu Safer Internet

Polskie Centrum Programu Safer Internet powołane zostało w 2005 r. w ramach programu Komisji Europejskiej Safer Internet. Tworzą je Fundacja Dzieci Niczyje (FDN) oraz Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa (NASK). Centrum podejmuje szereg kompleksowych działań na rzecz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży korzystających z Internetu i nowych technologii. Partnerem większości realizowanych przez Centrum projektów jest Fundacja Orange.

Fundacja Dzieci Niczyje (FDN)

FDN jest organizacją pozarządową o charakterze non-profit, która od 1991 r. zajmuje się szeroko rozumianą pomocą dzieciom krzywdzonym, ich rodzinom i opiekunom. Fundacja prowadzi ośrodki pomocy dzieciom krzywdzonym, programy profilaktyki krzywdzenia dzieci i organizuje specjalistyczne szkolenia dla profesjonalistów. Od 2004 r. FDN realizuje kompleksowe działania na rzecz bezpieczeństwa dzieci w Internecie. Fundacja regularnie przeprowadza badania doświadczeń i postaw młodych internautów oraz ich rodziców.

Więcej informacji: www.fdn.pl

Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa (NASK)

NASK jest jednostką badawczo-rozwojową, działającą na polskim rynku od grudnia 1993 roku. Jest pionierem Internetu w Polsce, a obecnie jednym z wiodących w kraju operatorów teleinformatycznych. NASK prowadzi krajowy rejestr nazw internetowych w domenie „.pl”, a także działalność naukową i badawczo-wdrożeniową we współpracy z Wydziałem Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej. Od wielu lat NASK tworzy zasoby portalu Polska.pl. W strukturze NASK działa zespół CERT Polska, zajmujący się reagowaniem na zdarzenia naruszające bezpieczeństwo sieci.

Więcej informacji: www.nask.pl

W ramach Polskiego Centrum Programu Safer Internet realizowane są 3 projekty:

■ **Saferinternet.pl** – kompleksowe działania edukacyjne i medialne na rzecz bezpiecznego korzystania z Internetu i nowych technologii przez dzieci i młodzież. Projekt realizowany przez FDN i NASK we współpracy z Fundacją Orange. www.saferinternet.pl

■ **Helpline.org.pl** – projekt, w ramach którego udzielana jest pomoc młodym internautom, rodzicom i profesjonalistom w przypadkach zagrożeń związanych z korzystaniem z Internetu oraz telefonów komórkowych przez dzieci i młodzież. Projekt realizowany przez FDN oraz Fundację Orange. www.helpline.org.pl

■ **Dyżurnet.pl** – punkt kontaktowy, tzw. hotline przyjmujący zgłoszenia o treściach nielegalnych w Internecie, takich jak: pornografia dziecięca, rasizm i ksenofobia. Projekt realizowany przez NASK.
www.dyzurnet.pl

dyżurnet pl

klicksafe

klicksafe de

klicksafe to jeden z projektów Niemieckiego Centrum Programu Safer Internet. Od 2004 roku klicksafe prowadzi działania zwiększające świadomość użytkowników Internetu, głównie dzieci i młodzieży, w zakresie zagrożeń związanych z korzystaniem z Internetu. Działania te są realizowane na różnych polach. klicksafe prowadzi stronę internetową www.klicksafe.de – portal zawierający szczegółowe informacje na temat różnych aspektów bezpieczeństwa w Internecie, jak również oferujący konkretne wskazówki i pomoc dla rodziców i pedagogów. Dodatkowo, w ramach klicksafe opracowywane są materiały edukacyjne dla rodziców i nauczycieli (ulotki, broszury), dystrybuowane w całym kraju.

W ogólnokrajowej kampanii marketingowej, projekt klicksafe stara się zaprezentować tematy bezpieczeństwa internetowego szerokiej publiczności, wprowadzając je do mediów. Dotychczas wyemitowano dwa klipy telewizyjne, które cieszyły się dużym zainteresowaniem na stronach internetowych, były pokazywane w telewizji oraz w kinach. W ramach kampanii Safer Internet klicksafe ściśle współpracuje z partnerami krajowymi i międzynarodowymi, m.in. z dwoma niemieckimi hotline'ami (punktami ds. zgłaszania nielegalnych treści w Internecie): jugenschutz.net i internet-beschwerdestelle.de.

klicksafe realizowany jest przez konsorcjum dwóch instytucji publicznych – Urzędu ds. Mediów Landu Nadrenia-Palatynat (Landeszentrale für Medien und Kommunikation Rheinland-Pfalz, LMK), który jest koordynatorem konsorcjum, oraz Urzędu ds. Mediów Landu Północna Nadrenia-Westfalia (Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen, LfM).

Urzędy ds. Mediów odpowiadają w Niemczech za udzielanie zezwoleń na nadawanie oraz za nadzór nad komercyjnymi stacjami radiowymi i telewizyjnymi, a także za promowanie i rozwijanie edukacji w zakresie mediów.

W Niemczech program Safer Internet jest realizowany przez grupę Saferinternet DE. Należą do niej, oprócz projektu klicksafe, Hotline internet-beschwerdestelle.de (realizowany przez eco i FSM), jugenschutz.net oraz helpline dla dzieci Nummer gegen Kummer.

Więcej informacji: www.klicksafe.de

Główny Partner

Fundacja Orange

Telekomunikacja Polska i Orange powołały Fundację Orange, jako realizatora działań o charakterze społecznym, edukacyjnym i charytatywnym. Decyzja ta była konsekwencją aktywności prowadzonej od lat w tych obszarach, a także wyrazem społecznego zaangażowania obu firm. Pozwoliło to również na oddzielenie działalności pro publico bono od działalności biznesowej.

Fundacja Orange działająca w imieniu jej fundatorów włącza się w ważne społecznie inicjatywy, finansuje i współfinansuje programy oraz projekty z zakresu edukacji, kultury, opieki zdrowotnej i wolontariatu, a także działalności charytatywnej na rzecz dzieci i młodzieży. Realizuje zarówno projekty autorskie, jak i współpracuje w tym zakresie z polskimi i międzynarodowymi instytucjami społecznymi.

Więcej informacji: www.fundacja.orange.pl

Fundacja
Orange

Udział w sesjach

W ramach konferencji odbywają się sesje plenarne oraz sesje równoległe. Udział w sesjach możliwy jest wyłącznie dla posiadaczy identyfikatorów konferencyjnych.

Sesje plenarne odbywają się pierwszego i drugiego dnia konferencji od godziny 9.00 do 13.15. Po przerwie obiadowej uczestnicy mogą wziąć udział w jednej z trzech sesji równoległych.

Sesja dla przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania w pierwszym dniu konferencji jest sesją zamkniętą.

Tłumaczenia

Sesje będą prowadzone w języku polskim lub angielskim. Organizatorzy zapewniają tłumaczenia wszystkich sesji na język: polski/angielski. W celu pobrania słuchawek do tłumaczeń od uczestników konferencji wymagany będzie identyfikator konferencyjny oraz dowód tożsamości. Korzystanie z tłumaczeń podczas konferencji jest bezpłatne.

Ocena konferencji

W materiałach konferencyjnych znajduje się anonimowa ankieta ewaluacyjna. Wszyscy uczestnicy są uprzejmie proszeni o wypełnienie ankiety i pozostawienie jej w oznaczonym miejscu przy punkcie rejestracyjnym. Opinie uczestników na temat organizacji szkolenia oraz poziomu poszczególnych sesji będą pomocne przy organizacji kolejnych konferencji.

Georgi Apostolov, Bułgarskie Centrum Programu Safer Internet, Bułgaria

Georgi Apostolov jest koordynatorem Bułgarskiego Centrum Programu Safer Internet prowadzonego przez Fundusz ds. Badań Stosowanych i Komunikacji (Applied Research and Communications Fund), który prowadzi także hotline przyjmujący zgłoszenia dotyczące niebezpiecznych treści internetowych i innych zagrożeń wobec dzieci online. W latach 2006-2008 był kierownikiem bułgarskiego hotline'u internetowego w ramach programu Komisji Europejskiej Safer Internet.

Od czerwca 2008 r. koordynuje projekt na rzecz edukacji w zakresie bezpieczeństwa w Internecie, w ramach programu Safer Internet w Bułgarii. Georgi Apostolov jest także współautorem programu edukacyjnego „Przemoc realna i wirtualna: prewencja poprzez interaktywną edukację”, który jest prowadzony w 80 szkołach w 3 bułgarskich miastach (metodologiczny przewodnik po programie w języku angielskim jest dostępny na stronie portalu Insafe).

Peter Behrens, klicksafe, Niemcy

Posiada wykształcenie w dziedzinie nauk politycznych, literatury niemieckiej oraz pedagogiki. Od 1984 r. pracował jako asystent naukowy na Uniwersytecie w Trewirze przy projekcie dotyczącym nadawców prywatnych. Od 1988 r. był koordynatorem projektu w firmie zajmującej się badaniami rynku i mediów. Od 1990 r. zajmuje się ochroną dzieci i młodzieży, badaniami, kontrolą radia i telewizji, kontaktami z prasą i public relations w Urzędzie ds. Mediów Nadrenii-Palatynatu (Landeszentrale für Medien und Kommunikation). Od 2000 r. jest szefem departamentu kompetencji medialnych/publicznych kanałów dostępu/badań. Jego zadania obejmują także funkcję koordynatora niemieckiego centrum Safer Internet, koordynatora projektu klicksafe, członka Komitetu Sterującego programu Insafe, kieruje fundacją Media Literacy Forum Southwest, kieruje stowarzyszeniem Media Education Research Association Southwest oraz Instytutem Edukacji ds. Publicznych Kanałów Dostępu (BZBM), a także pełni funkcję członka niemieckiej komisji zajmującej się klasyfikacją filmów ze względu na wiek widza.

Palatynatu (Landeszentrale für Medien und Kommunikation). Od 2000 r. jest szefem departamentu kompetencji medialnych/publicznych kanałów dostępu/badań. Jego zadania obejmują także funkcję koordynatora niemieckiego centrum Safer Internet, koordynatora projektu klicksafe, członka Komitetu Sterującego programu Insafe, kieruje fundacją Media Literacy Forum Southwest, kieruje stowarzyszeniem Media Education Research Association Southwest oraz Instytutem Edukacji ds. Publicznych Kanałów Dostępu (BZBM), a także pełni funkcję członka niemieckiej komisji zajmującej się klasyfikacją filmów ze względu na wiek widza.

Marcin Bochenek, NASK

Dyrektor Projektów Strategicznych w NASK. Absolwent historii UJ, dziennikarz, manager, specjalista w dziedzinie nowych mediów i telewizji. W latach 2004-2010 pracował w Telewizji Polskiej, kierował komunikacją wewnętrzną i PR. W latach 2006-2009 członek Zarządu TVP odpowiedzialny za rozwój, inwestycje i nowe technologie. Prowadził między innymi projekty: budowy kanału TVP HD, TVP Historia, uczestniczył w projekcie tworzenia kanału TVP Sport. Odpowiadał za projekty iTVP, TVP.pl, nadzorował projekt budowy nowego portalu Telewizji Polskiej TVP.pl. Nadzorował również projekty informatyczne w TVP jako szef Komitetu Sterującego, tworzył i odpowiadał za realizację planów inwestycyjnych TVP w latach 2006-2008, tworzył i realizował koncepcję cyfryzacji TVP. Prowadził liczne projekty z dziedziny PR, promocji i konsultingu dla polskich przedsiębiorstw oraz międzynarodowych koncernów.

Dyrektor Projektów Strategicznych w NASK. Absolwent historii UJ, dziennikarz, manager, specjalista w dziedzinie nowych mediów i telewizji. W latach 2004-2010 pracował w Telewizji Polskiej, kierował komunikacją wewnętrzną i PR. W latach 2006-2009 członek Zarządu TVP odpowiedzialny za rozwój, inwestycje i nowe technologie. Prowadził między innymi projekty: budowy kanału TVP HD, TVP Historia, uczestniczył w projekcie tworzenia kanału TVP Sport. Odpowiadał za projekty iTVP, TVP.pl, nadzorował projekt budowy nowego portalu Telewizji Polskiej TVP.pl. Nadzorował również projekty informatyczne w TVP jako szef Komitetu Sterującego, tworzył i odpowiadał za realizację planów inwestycyjnych TVP w latach 2006-2008, tworzył i realizował koncepcję cyfryzacji TVP. Prowadził liczne projekty z dziedziny PR, promocji i konsultingu dla polskich przedsiębiorstw oraz międzynarodowych koncernów.

Michael Busch, Komisja Europejska

Studiował prawo na Uniwersytecie im. Jana Gutenberga w Mainz, odbył także studia w zakresie muzykologii i anglistyki, fenomenologii oraz dyrygentury pod kierunkiem Sergiu Celibidache.

W 1984 roku na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Walencji uzyskał doktorat, pisząc pracę z zakresu hiszpańskiego prawa konstytucyjnego.

Karierę zawodową rozpoczął w 1984 roku. W latach 1987-1988 pracował jako prawnik w dziale prawnym międzynarodowego przedsiębiorstwa, w latach 1989-1993 rokiem był zastępcą burmistrza w Ludwigs-hafen nad Renem.

Od 1994 roku pracuje w Komisji Europejskiej. Początkowo związany był z XXII Dyrektoriatem Generalnym Komisji Europejskiej (Edukacja, Szkolenia i Młodzież) i odpowiadał za projektowanie, koordynację i wdrożenie programu Leonardo da Vinci w 10 stowarzyszonych krajach Europy Środkowej i Wschodniej oraz na Cyprze.

W latach 1997-2005 pracował jako administrator i specjalista ds. projektu w Dyrektoriacie Generalnym ds. Przedsiębiorczości. W ramach programu INNOVATION zajmował się rozwojem działań dotyczących regionalnej polityki innowacji oraz tworzeniem „Regionów Innowacji w Europie” – sieci 200 europejskich regionów.

Od 2005 roku Michael Busch pracuje w Dyrektoriacie Generalnym ds. Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów, odpowiada za projekty realizowane w ramach programu Safer Internet oraz opracowanie wytycznych programu „Safer Internet” na lata 2009-2013.

Jadwiga Czartoryska, Fundacja Orange

Prezes zarządu Fundacji Orange. Jest absolwentką socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończyła również Wydział Nauk Społecznych Sorbony (dyplom DEA).

Karierę zawodową rozpoczęła we Francji, gdzie do 1991 r. pracowała w firmach zajmujących się badaniami rynku, głównie dla instytucji finansowych. Po 1991 r., już w Polsce, organizowała biuro Francusko-Polskiej Izby Handlowej, a następnie Centrum Inwestycji Francuskich w Polsce, gdzie była dyrektorem. W tym czasie Francja zaczęła intensywniej angażować

swój kapitał w Polsce, a biura zarządzane przez Jadwigę Czartoryską pomagały firmom francuskim inwestować na polskim rynku. Później jako dyrektor zarządzający komunikacją instytucjonalną i public relations pracowała w kilku firmach (m.in. Fidea Management i Saint-Gobain w Polsce).

Współpracowała również z Urzędem Komitetu Integracji Europejskiej i Polską Agencją Rozwoju Regionalnego (1992-1996), gdzie była współautorem pierwszych programów rozwoju regionalnego finansowanych przez PHARE. W latach 2000-2006 była dyrektorem Instytutu Polskiego w Paryżu, którego rolą jest promocja Polski za granicą poprzez kulturę.

Pracowała także w Telekomunikacji Polskiej (w Pionie Komunikacji Korporacyjnej i Kontentu), jako dyrektor reprezentujący France Telecom. Była odpowiedzialna za public affairs i mecenat kulturalny Grupy FT.

Julia Davidson, Kingston University, Wielka Brytania

Profesor Julia Davidson kierowała wieloma projektami badawczymi dotyczącymi kryminologii i wymiaru sprawiedliwości. W swojej pracy zawodowej zajmowała się przestępcami seksualnymi i małoletnimi ofiarami przemocy seksualnej, a ostatnio skupiła się na zagadnieniach wykorzystywania dzieci w Internecie i bezpieczeństwa online. W ciągu ostatnich 20 lat kierowała projektami naukowymi, badając zbrodnie, przestępstwa z użyciem przemocy i na tle seksualnym,

pracując bezpośrednio ze sprawcami, a także policją, prokuraturą i kuratorami. Posiada szerokie doświadczenie w badaniach funkcjonowania nowych przepisów i rozwiązań. Jest zastępcą dyrektora nowo utworzonego Centrum Badań nad Wykorzystywaniem i Traumą (Centre Abuse and Trauma Studies – CATS). Obecnie współkoordynuje badanie przestępców skazanych za uwodzenie dzieci w Internecie (finansowane przez program Komisji Europejskiej Safer Internet). W projekcie biorą udział partnerzy z Włoch, Norwegii i Belgii. Profesor Davidson prowadziła także badania dla londyńskiej policji, organizacji Crimestoppers i CEOP oraz dla Brytyjskiego Biura Audytu (National Audit Office) mające na celu analizę bezpieczeństwa dzieci w Internecie. Niedawno ukończyła raport na temat stanu bezpieczeństwa internetowego w Królestwie Bahrajnu (Davidson i Martellozzo, 2010). Profesor Davidson współpracuje z mediami i publikuje artykuły dotyczące bezpieczeństwa w Internecie, jest autorką 4 książek i wielu artykułów naukowych. Odgrywa aktywną rolę w kluczowych brytyjskich komitetach i jest doradcą wielu organizacji międzynarodowych, takich jak UNICEF, Komisja Wyroków USA i amerykański Departament Sprawiedliwości. Profesor Davidson współpracuje obecnie z Wydziałem Technologii Informatycznych Narodów Zjednoczonych nad opracowaniem narzędzi bezpieczeństwa w Internecie, które pozwolą krajom rozwijającym się na ustanowienie norm prawnych i wypracowanie praktyk interwencji. W maju 2010 r. została honorowym pracownikiem naukowym Royal Holloway University w Londynie, jest także pracownikiem Wyższej Akademii Edukacji. Udziela regularnych porad eksperckich w mediach w zakresie prawa karnego, a ostatnio wzięła udział w produkcji filmów dokumentalnych dla BBC i ITN (pracowała też z ITV Evening, ITV News Channel, BBC News Channel, BBC Radio Four Woman's Hour, BBC Five Live Radio, BBC 2, BBC Northern Ireland i Sky News).

Luc Delany, Facebook

Jest European Policy Managerem serwisu Facebook, gdzie angażuje się w kwestie bezpieczeństwa dzieci online i rozwój takich inicjatyw jak wytyczne bezpieczeństwa Europejskich Sieci Społecznościowych lub Brytyjska Rada Bezpieczeństwa Dzieci w Internecie. Luc był w ciągu swojej kariery zaangażowany w tworzenie wielu regulacji dotyczących Internetu, w tym w kwestie związane z prawami autorskimi, konkurencją, odpowiedzialnością, prawami

obywatelskimi i bezpieczeństwem. Brał również udział w tworzeniu regulacji dotyczących treści, w tym norm dotyczących zawartości i licencjonowania serwisów internetowych. Jest ekspertem w zakresie „Dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych” (Audiovisual Media Services Directive), aktywnie lobbował w jej sprawie od momentu powstania, aż do implementacji do przepisów krajowych w całej UE.

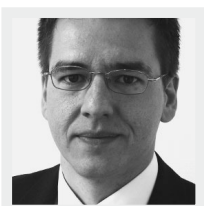
Przed dołączeniem do Facebook, Luc spędził 3 lata w Google i YouTube, był dyrektorem Europejskiego Związku Mediów Cyfrowych (European Digital Media Association) z siedzibą w Brukseli. Luc jest absolwentem Uniwersytetu w Maastricht.

Piotr Deputowski, Akademia Pedagogiki Specjalnej

Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie, kierunek pedagogika, specjalność edukacja medialna i informatyczna. Przez 20 lat pełnił służbę w Policji w charakterze specjalisty ds. prewencji kryminalnej Komendy Rejonowej Warszawa Śródmieście, aktualnie pracuje w Urzędzie Miasta Pruszków jako kierownik referatu profilaktyki. Współpracuje również z Fundacją Dzieci Niczyje, gdzie jest trenerem współrealizującym program Dziecko w Sieci. Prowadzi zajęcia i szkolenia w placówkach oświatowo-wychowawczych

obejmujące szeroko rozumianą edukację w zakresie bezpieczeństwa własnego (m.in. „Stop cyberprzemocy”; „Zagrożenia cyberprzestrzeni”; „Bezpieczeństwo własne”, „Profilaktyka antynarkotykowa”; „Rozpoznawanie zagrożeń presuicydalnych”, „Profilaktyka zachowań ryzykownych i agresji”), których adresatami są dzieci, młodzież, rodzice oraz nauczyciele. Członek Miejskiego Zespołu Przeciwdziałania Narkomanii w Pruszkowie, uczestnik i prelegent licznych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych, sympozjów i seminariów. Współautor książki „Akademia bezpiecznego zachowania”, adresowanej do uczniów szkół podstawowych. Obszarem jego zainteresowań badawczych jest jedno z najnowszych zagrożeń cyberprzestrzeni – problematyka samobójstw dokonywanych z inspiracji treściami znalezionymi w Internecie, a także rodzaj i dostępność informacji samobójczych w Internecie.

Martin Drechsler, FSM, Niemcy

Mecenas Martin Drechsler studiował prawo w Berlinie i Hadze. Po dopuszczeniu do wykonywania praktyki adwokackiej, pracował w kancelarii prawniczej w Berlinie. W 2008 roku zaczął pracę w Stowarzyszeniu Dostawców Mediów Elektronicznych (FSM, Freiwilligen Selbstkontrolle Multimedia-Diensteanbieter). Od tego czasu specjalizuje się w prawnych aspektach ochrony młodzieży w mediach, szczególnie w Internecie i teletekście.

Marek Dudek, NASK

Od ponad 6 lat pracownik Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej. Przez ten czas budował i rozwijał zespół Dyżurnet.pl, obsługujący zgłoszenia dotyczące nielegalnych treści w Internecie. Bierze udział w realizacji kontraktów i projektów Unii Europejskiej w ramach programu Safer Internet. Wcześniej przez 9 lat pracował w Telekomunikacji Polskiej. Kierując Wydziałem Bezpieczeństwa, brał m.in. udział w tworzeniu pierwszego zespołu reagującego na

zgłoszenia dotyczące nadużyć internetowych. Wielokrotnie brał udział w konferencjach dotyczących ochrony informacji i reagowania na nadużycia w Internecie. Uczestniczył w pracach międzynarodowej organizacji ETNO (The European Telecommunications Network Operators' Association), zrzeszającej przedstawicieli europejskich operatorów. Od czasu przejścia do NASK zaangażowany jest w pracę stowarzyszenia INHOPE (The International Association of Internet Hotlines), zrzeszającego wszystkie działające na świecie zespoły hotline, których zadaniem jest obsługa zgłoszeń o treściach nielegalnych. Wspólnie z zespołem utrzymuje stronę internetową www.dyzurnet.pl, zawierającą dokumenty i statystyki dotyczące realizowanego programu Unii Europejskiej Safer Internet. Poprzez tę stronę użytkownicy Internetu zgłaszają anonimowo miejsca w Internecie zawierające nielegalne treści.

Hilke Elsen, Uniwersytet w Monachium, Niemcy

Dr hab. Hilke Elsen urodziła się w 1962 roku. Studiowała filologię niemiecką i angielską na Uniwersytecie Monachijskim w Niemczech. Studia ukończyła w 1986 roku, w 1991 r. zdobyła tytuł doktora, a w 1998 r. uzyskała habilitację. Wykłada germanistykę na uniwersytetach w Monachium i Eichstätt. Opublikowała szereg prac o języku dziecięcym, neologizmach, odmianach językowych i słowotwórstwie. Część jej artykułów koncentruje się na zagadnieniach języka młodzieżowego.

Lena Hilles, jugendschutz.net, Niemcy

Kierownik wydziału Internetu dla dzieci w jugendschutz.net. Jugendschutz.net jest niemiecką ogólnokrajową organizacją zajmującą się ochroną dzieci i młodzieży w Internecie. Jest odpowiedzialna za rozwój projektów edukacyjnych i promocję bezpiecznych platform internetowych dla dzieci. Lena Hilles dołączyła do jugendschutz.net w roku 2008. Jest absolwentką pedagogiki, specjalizuje się w edukacji medialnej.

Karl Hopwood, Insafe, Belgia

Jest ekspertem w zakresie bezpieczeństwa w sieci i członkiem Brytyjskiej Rady Bezpieczeństwa Dzieci w Internecie (UK Council for Child Internet Safety) oraz zespołów roboczych ds. edukacji i podnoszenia świadomości społecznej. Pracował dla wielu organizacji w Wielkiej Brytanii i poza jej granicami, w tym dla Centrum Przeciwdziałania Wykorzystywaniu Dzieci i Ich Ochrony w Internecie (Child Exploitation and Online Protection Centre, CEOP), Brytyjskiej Agencji Edukacji i Technologii Komunikacyjnych (British Educational and Communications Technology Agency), Komisji Europejskiej i lokalnych władz samorządowych w Wielkiej Brytanii. Przez kilka lat brał udział w tworzeniu polityki i działaniach na rzecz bezpieczeństwa w sieci. Dzięki doświadczeniu zdobytemu jako nauczyciel i dyrektor szkoły ma szczególne przygotowanie do pracy z dziećmi i młodzieżą. Kontynuuje ją, podejmując się projektów badawczych dla różnych organizacji. Ostatnio współpracował z Komisją Europejską przy Forum Dnia Bezpiecznego Internetu i Panelu Nauczycielskim. Pracuje również jako wewnętrzny konsultant sieci Insafe, która koordynuje europejskie projekty na rzecz bezpieczeństwa online.

Mariusz Jędrzejko, Mazowieckie Centrum Profilaktyki Uzależnień

Dr hab. prof. SGGW, pedagog i socjolog, dyrektor Mazowieckiego Centrum Profilaktyki Uzależnień. Twórca pojęć „dopalacze” i „galerianki”. Inicjator polskich badań nad New Addiction i prostytutką internetową nieletnich. Wydał: „Narkotyki i narkomania w Wojsku Polskim” (2006), „Narkotyki i paranarkotyki” (2011 z P. Jabłońskim), „Narkomania - spożycie wielowymiarowe” (red. nauk. 2009), „Mechanizmy uzależnień w wielkiej SIECI” (2010 – z A. Taper). W 2012 roku ukazały się „Narkotyki i kierowcy”, „Cannabis – fakty bez mitów”, „Dziecko w wielkiej SIECI” (z A. Taper). Od 2006 roku prowadzi badania nad zachowaniami dewiacyjnymi nastolatków i dekompozycją polskiej rodziny. Kierownik naukowy największego polskiego programu edukacyjnego w zakresie zapobiegania patologiom społecznym „Zagrajmy o sukces” (Mazowsze 2010-2011).

Agnieszka Jung, nk.pl

Absolwentka Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Od 2010 roku związana z firmą Nasza Klasa, gdzie pracuje jako specjalista ds. bezpieczeństwa. Zajmuje się wykrywaniem i przeciwdziałaniem wobec nadużyć pojawiających się na portalu oraz realizacją napływających zgłoszeń. Uczestniczy również w ogólnopolskim projekcie „Klikaj z głową”, którego celem jest edukowanie młodzieży w dziedzinie bezpiecznego korzystania z Internetu.

Andrzej Karpiński, Telekomunikacja Polska S.A.

Ekspert ds. Zabezpieczeń Systemów Teleinformatycznych w Telekomunikacji Polskiej S.A. Z informatyką związany niemal od zawsze, zaś z zagadnieniami bezpieczeństwa – w mniejszej lub większej skali – od 1998 roku. Zajmuje się m.in. projektowaniem i wdrażaniem rozwiązań z obszaru bezpieczeństwa, opiniowaniem pod tym kątem projektowanych systemów i rozwiązań. Jednym z elementów w obszarze jego zainteresowań jest bezpieczeństwo użytkowników usług TP, w tym Neostrady. Współtwórca sieci szerokopasmowej ATMAN.

Maija Katkovska, Łotewskie Centrum Programu Safer Internet, Łotwa

Pracuje w Łotewskim Stowarzyszeniu Internetu (Latvian Internet Association) jako project manager Łotewskiego Centrum Programu Safer Internet (www.netsafe.lv), które promuje bezpieczne używanie zasobów teleinformatycznych, prowadząc hotline i helpline. Maija Katkovska pracowała w łotewskim programie Safer Internet od jego powstania (z inicjatywy specjalnego ministra ds. zarządzania elektronicznego Republiki Łotwy) w roku 2006. Przed rokiem 2006 zarządzała projektami państwowymi, takimi jak stworzenie krajowego portalu www.latvia.lv i koordynacja projektów rozwoju e-government. Studiowała administrację biznesu w Międzynarodowej Szkole Ekonomii i Administracji w Rydze (RISEBA) i na uniwersytecie Vaxjo w Szwecji.

Sebastian Kawczyński, Plagiat.pl

Doktor nauk historycznych (Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego, 2003), MBA (Akademia Leona Koźmińskiego, 2010). Jeden z pomysłodawców i animatorów ruchu antyplagiatowego w Polsce. Prezes zarządu Plagiat.pl sp. z o.o., współzałożyciel Fundacji im. Augustine'a Jeana Fresnela. Pracował jako nauczyciel akademicki w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego oraz w Gimnazjum i Liceum im. Cecylii Plater-Zyberkówny w Warszawie. Był organizatorem debat oksfordzkich w Stowarzyszeniu Szkoła Liderów oraz koordynatorem projektu Domena Internetowych Repozytoriów Wiedzy w ICM UW. Od czerwca 2003 roku kieruje pierwszym polskim internetowym serwisem antyplagiatowym. Autor licznych publikacji prasowych na temat plagiatowania, pracuje nad książką nt. zwalczania plagiatów i procedury pisania prac na zamówienie w szkolnictwie wyższym.

Mateusz Kaźmierczak, UPC Polska

Mateusz Kaźmierczak od 2007 roku związany jest z Działem Bezpieczeństwa w UPC Polska. Poza zapewnianiem bezpieczeństwa i ochrony informacji spółki, do jego zadań należy między innymi koordynowanie obsługi zgłoszeń dotyczących nadużyć w sieci, popełnianych lub raportowanych przez klientów UPC Polska. Zajmuje się również aspektami informatyki śledczej, czyli działaniami związanymi z analizą powłamaniową incydentów bezpieczeństwa.

Narine Khachatryan, Media Education Center, Armenia

Narine Khachatryan jest zastępcą dyrektora Centrum Edukacji Medialnej (Media Education Centre, www.mediaeducation.am, www.safe.am, www.immasin.am). Instytucja ta promuje kompetencje medialne, wdraża w Armenii projekty bezpieczeństwa internetowego i zaimplementowała szereg projektów w zakresie e-learningu i e-partycypacji. Centrum opracowuje materiały dydaktyczne, prowadzi kampanie społeczne, badania ankietowe, wspiera szkoły w rozwijaniu elektronicznych materiałów edukacyjnych. W ramach programu UE Speaking for Myself prowadzi szkolenia z umiejętności internetowych dla uczniów i nauczycieli.

Od 2007 roku Narine Khachatryan jest zaangażowana w rozwój i realizację różnych projektów edukacyjnych i badawczych dotyczących problematyki korzystania z mediów przez młodzież, komunikacji na rzecz zmian społecznych, wykorzystania technik teleinformatycznych dla wzmocnienia partycypacji społecznej, w tym w projekt badawczy na temat popkultury, mediów hybrydowych i młodzieży, realizowany w partnerstwie z amerykańskim Uniwersytetem St. Thomas.

Wcześniej koordynowała międzynarodowy projekt partnerstwa w ramach Departamentu Stanu, mający na celu rozwój edukacji w zakresie dziennikarstwa w Armenii. Narine Khachatryan opublikowała szereg artykułów na temat wpływu technologii informacyjno-komunikacyjnych na gospodarkę i społeczeństwo, umiejętności korzystania z mediów, edukacji wspomaganej technologicznie i innowacyjnych metod nauczania i uczenia się w nowym środowisku cyfrowym. Była również zaangażowana w działania Diplo Internet Governance Capacity Building Foundation oraz uczestniczyła w Kursie Liderów ISOC Next Generation. Jest członkiem ECREA i ISOC.

Joachim Kind, klicksafe, Niemcy

Od 2006 r. przewodniczący Zarządu ds. Komunikacji i Mediów w kraju związkowym Nadrenia-Palatynat (Landeszentrale für Medien und Kommunikation) w Ludwigshafen. Jest także rzecznikiem Niemieckiego Centrum Programu Safer Internet oraz projektu klicksafe, działających w ramach programu Unii Europejskiej Safer Internet. W latach 2001-2005 był dyrektorem zarządzającym Połączonej Komisji ds. Dostępu Cyfrowego, działającej przy krajowym zarządzie ds. mediów i ich regulacji w Berlinie. W latach 1998-2001 pełnił funkcję rzecznika Zarządu Radia i Telewizji (LPR) w Ludwigshafen, a w 1998 r. był także rzecznikiem Konferencji Dyrektorów Krajowych Zarządów Mediów. W latach 1994-1998 był dyrektorem ds. PR Fundacji Prawa Europejskiego (ERA) w Trewirze/Brukseli. Pełni również funkcje administracyjne i naukowe w świecie akademickim. Joachim Kind jest doktorem komunikacji i językoznawstwa oraz magistrem filologii angielskiej, francuskiej i włoskiej. Pracował jako asystent przy projektach Komisji Europejskiej w Brukseli, Parlamentu Europejskiego w Strasburgu, Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku oraz Varta South East Asia w Singapurze.

Lucyna Kirwil, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej

Dr Lucyna Kirwil (psycholog) jest adiunktem w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie. Problematyka jej wykładów i badań koncentruje się na zagadnieniach społecznej psychologii agresji oraz psychologii mediów. Bada wpływ starych i nowych mediów na emocje i zachowanie społeczne dzieci oraz młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu przemocy w mediach na rozwój agresji. Jej ostatnie zainteresowania badawcze koncentrują wokół ryzykownych zachowań dzieci i młodzieży w Internecie oraz efektywności rodzicielskich zabiegów chroniących dzieci przed doświadczaniem zagrożeń online.

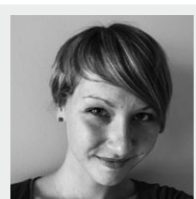
Dr Lucyna Kirwil jest autorem raportu z badań nad niektórymi negatywnymi skutkami korzystania z Internetu przez dzieci, przygotowanego dla Rzecznika Praw Dziecka. Jest współautorem polskiego systemu znakowania programów telewizyjnych.

Stephanie Klahn, klicksafe, Niemcy

Magister medioznawstwa Uniwersytetu Technicznego Ilmenau ze specjalizacją z komunikacji medialnej. Dodatkowo podjęła studia europejskie – w 2003 r. spędziła semestr na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W latach 2003-2004 pełniła funkcję asystentki projektu w Volkswagen Autoeuropa w Portugalii. W latach 2002-2006 pracowała jako asystent na Wydziale Medioznawstwa i Komunikacji Politycznej Uniwersytetu Technicznego Ilmenau. Od

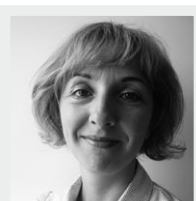
2006 r. zajmuje się PR w Departamencie Edukacji Medialnej i Kanałów Otwartych Zarządu Mediów Nadrenii-Palatynatu (Landeszentrale für Medien und Kommunikation, LMK), w ramach projektu europejskiego klicksafe.

Monika Krysztofiak, Grupa Allegro

Absolwentka Wydziału Nauk Społecznych oraz Public Relations na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W Allegro od 2006 roku. Początkowo stała na straży zasad obowiązujących w serwisie, weryfikując aukcje oraz ich prawidłowy przebieg. W 2008 roku zmieniła zakres obowiązków i od tego czasu odpowiada za bezpieczeństwo transakcji w Grupie Allegro. Współpracuje z przedstawicielami organów ścigania w zakresie zwalczania nadużyć związanych z serwisami Grupy. W szkoleniach dotyczących cyberprzestępczości bierze udział

zarówno jako uczestnik, jak i wykładowca.

Ewa Krzyżak-Szymańska, Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa w Katowicach

Socjolog, pedagog, jest adiunktem w Katedrze Pedagogiki Górnośląskiej Wyższej Szkoły Handlowej w Katowicach. Problematyka jej badań koncentruje się na zagadnieniach patologii społecznych i profilaktyki młodzieży, w tym w szczególności profilaktyki nowych uzależnień. Bada wpływ Internetu na społeczne funkcjonowanie ucznia w klasie szkolnej. Absolwentka Śląskiej Szkoły Trenerów „MERITUM”. W latach 2005-2008 kierownik cyklicznej międzynarodowej konferencji „Bezpieczeństwo Dzieci i Młodzieży” W latach 2009-2010 współpracowała z Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli Librus, prowadząc szkolenia dla nauczycieli. Zrealizowała szereg szkoleń dla profesjonalistów (nauczycieli, pedagogów, psychologów szkolnych, pracowników opieki społecznej, policjantów) w zakresie bezpiecznych zachowań dzieci i młodzieży. Aktualnie przygotowuje warsztaty z zakresu bezpiecznego korzystania z Internetu dla uczniów z województwa śląskiego.

Yiannis Laouris, Instytutu Neurobiologii i Technologii, Cypr

Jest neurobiologiem i inżynierem, pracownikiem naukowym i prezesem Instytutu Neurobiologii i Technologii na Cyprze oraz dyrektorem CyberEthics – cypryjskiego centrum programu Safer Internet. Jego zespół koordynuje dwa projekty: SimSafety.eu oraz InetRisks.net, które badają postawy dzieci i rodziców względem nowych technologii. Laouris jest także zainteresowany możliwościami wykorzystania technologii szerokopasmowych jako narzędzi do przewyższania

cyfrowych, ekonomicznych, edukacyjnych i międzyludzkich podziałów naszej planety. Laouris jest pionierem zastosowania metody dialogu strukturyzowanego (Structured Dialogic Design) w procesach pokojowych na Cyprze i Bliskim Wschodzie, a także jako narzędzia do rozwiązywania złożonych problemów społecznych i przyspieszania zmian społecznych. Opublikował ponad 50 artykułów w międzynarodowych periodykach naukowych, z czego

połowa dotyczyła neurobiologii, jedna czwarta badań systemowych i procesu pokojowego, zaś pozostała część używania technologii komputerowych przez dzieci i neurobiologii uczenia się. Rozdziały jego autorstwa znalazły się w ponad 20 książkach, wziął też udział jako prelegent w ponad 130 konferencjach naukowych.

Mikołaj Leszczuk, Akademia Górniczo-Hutnicza

Dr inż., adiunkt w Katedrze Telekomunikacji Akademii Górniczo-Hutniczej (Kraków). Stypendysta Universidad Carlos III de Madrid (Madryt, Hiszpania) gdzie przygotował pracę magisterską „Implementation of the Recognition Engine's Search Module in Multimedia Application”. Jego aktualne zainteresowania badawcze koncentrują się wokół rozwoju cyfrowych bibliotek wideo, w szczególności podsystemów streszczania, indeksowania, kompresji i strumieniowania sekwencji wizyjnych. Wyniki tych badań zostały opublikowane w 2006 roku w formie rozprawy doktorskiej.

Jan Łaszczyk, Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

Dr hab., prof. APS. Rektor Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie, kierownik Zakładu Metodologii i Pedagogiki Twórczości, członek Komisji Organizacyjnej i Legislacyjnej KRASP (Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich). Problematyka zainteresowań badawczych J. Łaszczyka koncentruje się wokół: zagadnień pedagogiki twórczości i pedagogiki zdolności oraz problematyki wykorzystania technik informatycznych w edukacji, w szczególności w edukacji specjalnej. Aktywność z tego zakresu została zapoczątkowana uczestnictwem w programie resortowym (RRI 14 „Informatyka dla szkolnictwa”, 1986), a następnie badaniami nad stanem komputeryzacji szkolnictwa specjalnego - 1986-1990. Jest autorem wielu publikacji, prelegentem oraz organizatorem polskich i międzynarodowych konferencji, kongresów i sympozjów naukowych, twórcą Podyplomowego Studium Komputeryzacji Kształcenia Specjalnego.

Andreas Link, jugendschutz.net, Niemcy

Pełni funkcje zastępcy Dyrektora Departament ds. Wykorzystywania Seksualnego, Pornografii, Przemocy i Samookaleczenia. Jest ekspertem w dziedzinie zwalczania wykorzystywania dzieci online. Jugendschutz.net jest organizacją powoływaną przez niemieckie kraje związkowe do zwalczania nielegalnych i szkodliwych treści w celu ochrony małoletnich w Internecie.

Z wykształcenia pedagog. Andreas Link jest członkiem Komisji ds. Ochrony Małoletnich w Mediach (KJM), oficjalnym doradcą niemieckiego landu Nadrenia-Palatynat ds. prawnej ochrony dzieci i młodzieży oraz członkiem komitetu ustalającego granice wiekowe dostępności filmów i gier komputerowych dla dzieci i młodzieży (FSK). Dla jugendschutz.net pracuje od 2000 roku.

Ute Naumann, VZnet Netzwerke, Niemcy

Ute Naumann jest menedżerem edukacji medialnej w firmie VZnet Netzwerke prowadzącej wiele popularnych niemieckich serwisów społecznościowych: studiVZ, schuelerVZ i meinVZ. Studiowała komunikację i medioznawstwo na Uniwersytecie w Lipsku, specjalizowała się w edukacji medialnej. Jej zespół jest odpowiedzialny za kształcenie użytkowników sieci VZ – zwłaszcza dzieci i młodzieży używających serwisu schuelerVZ – w zakresie korzystania z mediów i pomagania im w odpowiedzialnym korzystaniu z sieci. Oprócz młodych użytkowników, Zespół Edukacji Medialnej zachęca także rodziców i nauczycieli do namysłu nad możliwościami i potencjalnymi zagrożeniami dla młodych użytkowników związanych z portalami społecznościowymi i informuje ich o serwisie schuelerVZ i jego funkcjach.

Silvia Pietropaolo, Innova Europe, Belgium

Silvia Pietropaolo jest absolwentką nauk politycznych Uniwersytetu LUISS Guido Carli w Rzymie, posiada tytuł magistra stosunków międzynarodowych Włoskiego Stowarzyszenia Organizacji Międzynarodowych (SIOI) oraz tytuł magistra w dziedzinie studiów europejskich, doradcy społecznego i konsultanta projektów Wolnego Uniwersytetu Brukselskiego. Zaczęła pracę w INNOVA Europe w październiku 2007 roku jako kierownik polityki innowacji.

Obecnie jest odpowiedzialna za projekt SIP Bench II – „Analiza porównawcza narzędzi kontroli rodzicielskiej dla ochrony dzieci online”. Celem tego badania jest pomoc użytkownikom (w szczególności rodzicom i opiekunom dziecka) w wyborze najbardziej odpowiedniego narzędzia kontroli rodzicielskiej, które najlepiej odpowiada ich potrzebom.

Silvia Pietropaolo była również zaangażowana w szereg projektów innowacyjnych, takich jak projekt wspierania usług elektronicznych eTEN, INNO Appraisal, Platforma KIS oraz badanie prognostyczne „Preferencje europejskich konsumentów w roku 2030 – konsekwencje dla nauki i techniki”. Wcześniej pracowała w Agencji Wykonawczej włoskiego Ministerstwa Rozwoju Gospodarczego (IPI).

Andrzej Piękoś, Fundacja Dzieci Niczyje

Pracownik Fundacji Dzieci Niczyje. Pedagog specjalny, specjalista ds. projektów edukacyjnych, koordynator projektu edukacyjnego Necio.pl dla przedszkolaków oraz akcji edukacyjnej „Sieciaki na wakacjach”. Autor materiałów edukacyjnych. Prowadzi warsztaty dla dzieci i młodzieży dotyczące bezpieczeństwa w Internecie, szkoli w tym zakresie również profesjonalistów oraz rodziców. Oprócz tego w FDN zajmuje się realizacją nagrań

i udźwiękowieniem materiałów edukacyjnych oraz promocyjnych. Tworzy SiecioRadio – internetowe audycje radiowe poświęcone bezpieczeństwu dzieci w sieci.

Zuzanna Polak, NASK

Absolwentka psychologii Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej. Od prawie dwóch lat związana z projektem Safer Internet. Jest specjalistą w Zespole Reagowania na Treści Nielegalne – Dyżurnet.pl, w którym odpowiada za prowadzenie strony internetowej oraz współpracę międzynarodową. Ponadto prowadzi warsztaty dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu dla uczniów szkół podstawowych. Od początku zaangażowana

w powstanie Kongresu Młodych Internautów, inicjatywy skierowanej do uczniów gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych. Wcześniej współpracowała z polskim serwisem map internetowych – Targeo.pl, gdzie odpowiadała m.in. za moderację treści umieszczanych przez użytkowników.

Michał Pozdał, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej

Trener młodzieży, wykładowca Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej i Wyższej Szkoły Pedagogiki Resocjalizacyjnej w Warszawie.

Jest certyfikowanym trenerem Teatru Forum oraz Dramy, specjalistą do spraw profilaktyki społecznej. Prowadzi warsztaty dotyczące przemocy, dyskryminacji oraz różnorodnych problemów społecznych. Jest członkiem międzynarodowej organizacji European Aids Treatment Group.

Jacek Pyżalski, Instytut Medycyny Pracy w Łodzi

Adiunkt w Instytucie Medycyny Pracy w Łodzi, wykładowca Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Łodzi, kierownik i wykonawca wielu międzynarodowych i krajowych programów badawczych poświęconych niewłaściwym zachowaniom uczniów w szkole, stresowi zawodowemu nauczycieli i agresji elektronicznej. Przedstawiciel Polski w akcji COST IS0801 poświęconej agresji elektronicznej wśród dzieci i młodzieży. Autor monografii „Nauczyciele-uczniowie: dwa spojrzenia na dyscyplinę w klasie” (2007), „Agresja elektroniczna wśród dzieci i młodzieży” (2011).

Janice Richardson, Insafe, Belgia

Urodziła się w Australii. Pracowała jako nauczycielka, wykładowca uniwersytecki, naukowiec i konsultantka ds. edukacji w Australii, Francji, Luksemburgu i Belgii. Jest autorką książek i licznych artykułów na temat zastosowania technologii informatycznych w pedagogice oraz propagujących wiedzę o Internecie. Od 2002 r. kieruje pracą zespołów redakcyjnych powołanych przez Radę Europy w celu opracowania i aktualizacji Poradnika umiejętności internetowych (Internet Literacy Handbook 2003, 2005, 2008), dostępnego również w wersji elektronicznej pod adresem http://www.coe.int/t/dghl/StandardSetting/InternetLiteracy/hbknew_en.asp oraz Przewodnika dla nauczycieli do gry internetowej WildWebWoods. Od 2004 r. Janice działa w brukselskiej European Schoolnet, instytucji „parasolowej”, która współpracuje z nauczycielami i uczniami w celu zwiększenia skuteczności uczenia się, poprzez zintegrowanie technologii informatycznych z tradycyjnym nauczaniem. Jako starszy doradca opracowuje strategię bezpieczeństwa w Internecie i koordynuje prace sieci Insafe, która od 2004 r. zrzesza europejskich realizatorów programu Komisji Europejskiej Safer Internet. Do głównych zadań sieci Insafe należy ochrona dzieci i młodzież przed nadużyciami w Internecie.

Martyna Różycka, NASK

Absolwentka Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim. Od czasów studiów związana z tematyką bezpieczeństwa dzieci w Internecie. Autorka książki „Strony internetowe dla dzieci i młodzieży” oraz innych publikacji poświęconych różnym aspektom obecności dziecka w Internecie.

Wcześniej pracowała w agencji PR, gdzie zajmowała się głównie PR internetowym. Od trzech lat związana z projektem Safer Internet – a szczególnie z polskim punktem kontaktowym, przyjmującym zgłoszenia o treściach nielegalnych i szkodliwych w Internecie. Jest prelegentem na konferencjach dla profesjonalistów oraz prowadzi warsztaty dla dzieci.

Anna Rywczyńska, NASK

Koordynatorka Polskiego Centrum Programu Safer Internet oraz Kierownik Zespołu Szkoleń i Edukacji w Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej. Ukończyła Uniwersytet Warszawski na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych ze specjalizacją Ekonomia Mediów oraz Archeologię w Instytucie Archeologii UW ze specjalizacją realizowaną w ramach Andyjskiej Misji Archeologicznej. Posiada szerokie doświadczenie we współpracy międzynarodowej,

jest prelegentką oraz organizatorką szeregu konferencji o tematyce dotyczącej bezpieczeństwa telekomunikacyjnego, współtworzy również szereg medialnych oraz edukacyjnych kampanii społecznych dotyczących problematyki bezpieczeństwa w Internecie dla najmłodszych. W ostatnich latach zaangażowana w prace grup eksperckich agencji ENISA dotyczących tematyki WEB 2.0 („ENISA Virtual Group on Web 2.0 Security”) oraz podniesienia świadomości o zagrożeniach online („Awareness raising”). Od 2003 r. współorganizuje konferencję SECURE, najstarszą w Polsce cykliczną konferencję poświęconą bezpieczeństwu sieci i systemów ICT. Od 2007 r. jest wiceprzewodniczącą międzynarodowej konferencji „Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w Internecie”.

Anna Sadowska, KLANZA

Nauczycielka dyplomowana ze specjalnością resocjalizacja społecznie niedostosowanych. Trenerka warsztatu umiejętności psychospołecznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, trenerka Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów i Animatorów KLANZA, instruktorka teatralna. Pracuje w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym nr 2 w Warszawie.

Współautorka programu „Biblioterapia wychowawcza jako metoda kształtowania empatii i zachowań prospołecznych”, realizowanego w MOW nr 2. Współautorka literackich warsztatów metodycznych: „Radość tworzenia i działania, czyli metody pedagogiki zabawy w pracy z tekstem literackim” (wersje dla nauczycieli przedszkoli oraz dla nauczycieli starszych klas szkoły podstawowej i gimnazjum), „Czym skrupka za młodu nasiąknie...” (warsztat dla nauczycieli przedszkoli). Od 1999 roku prowadzi w Mazowieckim Samorządowym Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie kursy doskonalące z biblioterapii dla nauczycieli, bibliotekarzy oraz wychowawców placówek oświatowych.

Małgorzata Sieńczewska, Uniwersytet Warszawski

Doktor w dziedzinie nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, adiunkt w Katedrze Edukacji Początkowej Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka publikacji naukowych i edukacyjnych, współautorka podręczników szkolnych. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zagadnień związanych z kształtowaniem kompetencji językowej uczniów klas I-III szkoły podstawowej, a także wykorzystania nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych jako źródła wiedzy i popularyzacji nauki na poziomie wczesnej edukacji. Przez kilka lat koordynowała badania, które dotyczyły rozumienia przekazów medialnych, odróżniania fikcji i rzeczywistości, a także efektywności uczenia się dzieci w wieku 6-9 lat z wykorzystaniem programów multimedialnych. W środowisku pedagogicznym znana jest także jako specjalista z zakresu stosowania dramy i metody projektów w pracy z małym dzieckiem.

Grażyna Sobieska-Szostakiewicz, KLANZA

Nauczycielka dyplomowana ze specjalnością resocjalizacja społecznie niedostosowanych. Wieloletni doradca metodyczny do spraw kształcenia specjalnego. Trenerka warsztatu umiejętności psychospołecznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, trenerka Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów i Animatorów KLANZA, instruktorka teatralna. Pracuje w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym nr 2 w Warszawie.

Współautorka programu „Biblioterapia wychowawcza jako metoda kształtowania empatii i zachowań prospołecznych”, realizowanego w MOW nr 2. Współautorka literackich warsztatów metodycznych: „Radość tworzenia i działania, czyli metody pedagogiki zabawy w pracy z tekstem literackim” (wersje dla nauczycieli przedszkoli oraz dla nauczycieli starszych klas szkoły podstawowej i gimnazjum), „Czym skorupka za młodu nasiąknie...” (warsztat dla nauczycieli przedszkoli). Od 1999 roku prowadzi w Mazowieckim Samorządowym Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie kursy doskonalące z biblioterapii dla nauczycieli, bibliotekarzy oraz wychowawców placówek oświatowych.

Andrzej Solarz, Komenda Wojewódzka Policji w Lublinie

Podinspektor, jest absolwentem Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, w Policji pracuje od 1989 r., a od 2005 r. bezpośrednio zajmuje się zagadnieniami związanymi z przestępczością teleinformatyczną. Od lutego 2007 r. kieruje komórką Technicznego Wsparcia Zwalczania Cyberprzestępczości w KWP w Lublinie, którą – jako pierwszą w Polsce na poziomie KWP – tworzył oraz wdrażał do pracy. Aktywny uczestnik wielu konferencji i seminariów szkoleniowych, tematycznie związanych z przestępczością teleinformatyczną.

Marcin Sołodki, Fundacja Dzieci Niczyje

Absolwent Wydziału Cybernetyki Wojskowej Akademii Technicznej oraz Akademii Pedagogiki Specjalnej (pedagogika zdolności – komputerowe wspomaganie kształcenia). Zawodowo od wielu lat interesuje się edukacją na odległość (e-learning, distance-learning i mobile-learning) – realizuje projekty edukacyjne w firmach komercyjnych i sektorze pozarządowym.

Tworzy środowiska do zdalnej edukacji (platformy e-learning) oraz kursy dla dorosłych, dzieci i młodzieży. W Fundacji Dzieci Niczyje jest koordynatorem projektu Sieciaki.pl, którego celem jest przede wszystkim zdalna edukacja dzieci w zakresie bezpieczeństwa w Internecie. Ojciec Hani i Mikołaja.

Dariusz Stachecki, Gimnazjum im. F. Szoldrskiego w Nowym Tomyślu

Absolwent Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ukończył studia podyplomowe z informatyki oraz zarządzania oświatą. Nauczyciel informatyki w gimnazjum i przedmiotów informatycznych w policealnym studium informatycznym. Wicedyrektor Gimnazjum im. Feliksa Szoldrskiego w Nowym Tomyślu. Wykładowca Wyższej Szkoły Pedagogiki i Administracji im. Mieszka I w Poznaniu. Organizator ogólnopolskich konferencji Administratorów Szkolnych Sieci Komputerowych KASSK w Nowym Tomyślu, egzaminator ECDL i ECDL Advanced, egzaminator OKE, instruktor Akademii Informatycznej Cisco, trener Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej,

Apple Distinguished Educator (ADE) oraz Apple Professional Development Trainer (APD). Członek Polskiego Towarzystwa Informatycznego.

Informatyką w szkole zajmuje się od 1991 r. Jest animatorem i propagatorem idei wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych w pracy szkoły. Zajmuje się problematyką bezpiecznego funkcjonowania szkolnych sieci komputerowych, bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w Internecie, bierze aktywny udział w różnych akcjach i kampaniach, np. Dzień Bezpiecznego Internetu, Stop Cyberprzemocy. Prowadzi szkolenia dla nauczycieli, opiekunów Internetowych Centrów Informacji Multimedialnych, opiekunów pracowni komputerowych. Inicjator wielu działań wdrażających technologię w edukacji, programów komputeryzacji szkół, tworzenia i rozbudowy szkolnych infrastruktur informatycznych. Od 2006 r. aktywnie uczestniczy w programie eSzkoła Wielkopolska. Za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania odznaczony w 2009 roku Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Stephan Stengel, Klicksafe, Niemcy

Stephan Stengel studiował pedagogikę i socjologię na Uniwersytecie w Moguncji. Temat pracy magisterskiej: "Teletutoring w kształceniu ustawicznym w kontekście pracowniczym" (we współpracy z firmą Opel). W latach 2003-2008 asystent w Instytucie Socjologii Uniwersytetu w Mainz, gdzie specjalizował się w socjologii rodziny i badaniach społecznych. Członek zespołu klicksafe od września 2008 roku.

Mark Vasic, Deutsche Telekom, Niemcy

Mark Vasic (1974) pracuje jako Senior Public Affairs Manager w Deutsche Telekom AG. Pracę w Deutsche Telekom rozpoczął w 2001 roku. Po studiach politologicznych, pracował jako wykładowca na Uniwersytecie w Hanowerze. Po stypendiach badawczych w Serbii (m.in. Institut Za Evropské Studije Beograd i Fondacije Fridrih Ebert, Belgrad), rozpoczął w 1999 roku pracę jako asystent dra Petera Fischera, ministra gospodarki Dolnej Saksonii i parlamentarzysty. Pracował także jako trener i kierownik Działu Gospodarki i Zrównoważonego Rozwoju na „Evangelisches Bildungszentrum Bad Bederkesa”. Vasic jest członkiem komitetu konsultacyjnego Safer Internet DE i jednym z założycieli fragFINN.

Lidia Stępińska-Ustasiak, UPC Polska

Lidia Stępińska-Ustasiak jest związana z UPC Polska od stycznia 2008 roku. W UPC jest odpowiedzialna za działania firmy w obszarze komunikacji zewnętrznej oraz relacje z mediami. Lidia Stępińska-Ustasiak posiada 13 lat doświadczenia w public relations. Jest absolwentką stosowanych nauk społecznych na Uniwersytecie Warszawskim oraz nauk społecznych w The Centre for Social Studies przy Polskiej Akademii Nauk. Do grudnia 2007 roku związana była z firmą Orange, gdzie zajmowała stanowisko managera ds. komunikacji. Doświadczenie zawodowe zdobywała m.in. w firmie Amica Wronki oraz polskich i sieciowych agencjach PR.

Wojciech Wiewiórowski, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych

Dr Wojciech Rafał Wiewiórowski od 4 sierpnia 2010 r. sprawuje funkcję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Urodził się w 1971 r. w Łęczycy w woj. łódzkim. W 1995 r. ukończył studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, a w 2000 r. uzyskał stopień doktora. Po ukończeniu studiów był redaktorem, a następnie wydawcą w wydawnictwach prawniczych, m.in. w Wydawnictwie Prawniczym LEX oraz w Polskich Wydawnictwach Profesjonalnych – Wolters Kluwer Polska. W 2002 r. rozpoczął pracę jako wykładowca w Gdańskiej Wyższej Szkole Administracji, a od 2003 r. sprawował funkcję adiunkta i kierownika Pracowni Informatyki na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, z którym związany jest od 1995 r.

Od 2006 r. pracuje na rzecz administracji publicznej. Pełnił m.in. funkcję doradcy ds. informatyzacji w gabinecie politycznym Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, a także współprzewodniczącego Komisji Regulacyjnej ds. Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego. W październiku 2008 r. objął stanowisko dyrektora Departamentu Informatyzacji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. W 2010 r. został

powołany do składu Rady Archiwalnej przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Prawa Europejskiego. Wśród innych pełnionych funkcji wymienić można takie jak: mediator w Sądzie Polubownym ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji, sekretarz Komitetu Rady Ministrów ds. Informatyzacji i Łączności, członek Komitetu ds. Rozwiązań Interoperacyjnych dla Europejskich Administracji Publicznych przy Komisji Europejskiej (Komitet ISA), członek rady programowej kwartalnika „Czas Informacji – Prawo nowych technologii. Informacja w administracji i gospodarce”, członek rady programowej „Kwartalnika Naukowego Prawo Mediów Elektronicznych”.

Doktor Wojciech Wiewiórowski jest autorem wielu opracowań, publikacji i wykładów z dziedziny ochrony danych osobowych, prawa nowych technologii, informatyzacji oraz informatyki prawniczej. Naukowo zajmuje się przede wszystkim polskim i europejskim prawem nowych technologii, przetwarzaniem i bezpieczeństwem informacji, rolą systemów informacji prawnej, informatyzacją administracji publicznej, podpisem elektronicznym oraz zastosowaniem sieci semantycznej i ontologii prawniczych w porządkowaniu informacji prawnej.

Prywatnie interesuje się historią stosunków politycznych, historią sportu, muzyką (od muzyki średniowiecznej do punk rocka) oraz prekolumbijskimi kulturami Mezoameryki).

Marta Wojtas, Fundacja Dzieci Niczyje

Koordynator projektu Helpline.org.pl Fundacji Dzieci Niczyje. Od kilku lat zajmuje się pomocą psychologiczną i interwencją na rzecz dzieci ofiar przestępstw.

W Fundacji Dzieci Niczyje pracuje od 2007 r. Przeprowadziła szereg warsztatów dla dzieci i młodzieży z zakresu przeciwdziałania przemocy, profilaktyki uzależnień, kształtowania umiejętności społecznych. Szkoliła także profesjonalistów z Polski i zagranicy (pedagogów,

psychologów, policjantów) w dziedzinie pomocy młodym użytkownikom Internetu, którzy doświadczają zagrożeń podczas korzystania z nowych technologii. Jest autorką artykułów poświęconych problematyce bezpieczeństwa dzieci w Internecie. W latach 2003-2006 pracowała jako nauczyciel akademicki na Uniwersytecie im. Jana Kochanowskiego w Kielcach. W latach 2004-2007 zajmowała się poradnictwem psychologiczno-pedagogicznym.

Jest absolwentką psychologii na Uniwersytecie Łódzkim. Posiada kwalifikacje pedagogiczne. Ukończyła program komunikacji międzykulturowej na Uniwersytecie w Tampere w Finlandii.

Łukasz Wojtasik, Fundacja Dzieci Niczyje

Absolwent profilaktyki społecznej i resocjalizacji na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1997 r. w Fundacji Dzieci Niczyje, zaangażowany w liczne projekty związane z problematyką krzywdzenia dzieci. Autor szeregu publikacji z zakresu kampanii społecznych i problematyki krzywdzenia dzieci, m.in. wydawnictwa Rady Europy „Protecting children against corporal punishment – Awareness-raising campaigns”. Od 2002 r. prowadzi szkolenia z zakresu

problematyki krzywdzenia dzieci w Internecie. Autor pierwszej ogólnopolskiej kampanii poświęconej tematyce bezpieczeństwa dzieci w Internecie „Dziecko w Sieci” (Nigdy nie wiadomo, kto jest po drugiej stronie, 2004; Stop Cyberprzemocy, 2008; Każdy ruch w Internecie zostawia ślad, 2010) oraz inicjator innych projektów poświęconych bezpieczeństwu dzieci w Internecie, m.in. projektu Sieciaki.pl (2005), „3...2...1... Internet!” (2009). Autor badań, m.in. „Dziecko w Sieci” (2004, 2006), „Przemoc rówieśnicza a media elektroniczne” (2007), scenariuszy zajęć edukacyjnych związanych z problematyką zagrożeń dzieci online. Jeden z inicjatorów europejskiego programu Safer Internet w Polsce (narodowy koordynator Polskiego Centrum Programu Safer Internet w latach 2005-2006). Od 2006 r. koordynator programu „Dziecko w Sieci”, w ramach którego FDN realizuje kompleksowe działania na rzecz bezpieczeństwa młodych internautów. Członek Kapituły Znaku Jakości Interklasa.

Agnieszka Wrońska, NASK

Kierownik Akademii NASK, doktor nauk humanistycznych, od 1996 r. wykładowca akademicki, licencjonowany trener trzeciego stopnia i superwizor, członek-założyciel, w latach 1996-2005 prezes Oddziału Warszawskiego Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów i Aniimatorów KLANZA (obecnie członek honorowy), inicjator i koordynator wielu programów i projektów animacji kulturalnej i środowiskowej, również międzynarodowych. Posiada duże

doświadczenie w realizacji zadań badawczych i dydaktycznych dla różnych grup wiekowych o zróżnicowanych i specjalnych potrzebach edukacyjnych i społecznych. Nagrodzona Dyplomem Przyjaciela Dziecka przyznany przez Towarzystwo Przyjaciół Dzieci.

Agnieszka Wrzesień, Przewodnicząca Konferencji, Fundacja Dzieci Niczyje

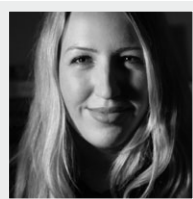
Koordynator projektu Saferinternet.pl, promującego bezpieczne korzystanie z Internetu i nowych technologii. W Fundacji Dzieci Niczyje od 2005 roku, od początku związana z unijnym programem Safer Internet.

Od 2005 roku była zaangażowana w szereg międzynarodowych projektów w obszarze korzystania przez dzieci z nowych technologii. Obecnie z ramienia Polski jest przedstawicielem w Komitecie Sterującym Insafe (europejska sieć projektów na rzecz bezpiecznego Internetu) oraz członkiem zarządu sieci eNACSO (European NGO Alliance for Child Online Safety). Zasiada także w Międzynarodowym Panelu Doradczym przy projekcie badawczym „EU Kids Online II” oraz w Komitecie Sterującym przy projekcie SIP-Bench II.

Od 2007 r. jest głównym organizatorem i przewodniczącą Międzynarodowych Konferencji „Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w Internecie”. Autorka artykułów na temat edukacji najmłodszych w zakresie bezpiecznego korzystania z Internetu; prowadzi na ten temat szkolenia dla przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania oraz profesjonalistów pracujących z dziećmi.

Zaangażowana również w tematykę „Internet Governance”. Jako pierwsza osoba z Polski ukończyła w 2008 r. Internet Governance Capacity Building Programme, prowadzony przez DiploFoundation oraz European Summer School on Internet Governance.

Absolwentka stosunków międzynarodowych oraz kulturoznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim; studiowała także na Uniwersytecie Tampere w Finlandii.

Karin Wunder, juuuport, Niemcy

Na zlecenie Urzędu ds. Mediów Dolnej Saksonii Karin Wunder jest kierownikiem projektu juuuport. Jest to pierwsza internetowa platforma dotycząca ochrony i bezpieczeństwa tworzona przez młodych ludzi dla młodych ludzi. Karin Wunder opracowała koncepcję serwisu juuuport w 2008 roku podczas studiowania edytorstwa internetowego w Wyższej Szkole Zawodowej w Kolonii w ramach jej pracy dyplomowej. Jest założycielką i właścicielką agencji wunder.webkonzept, od 2007 roku pracuje jako niezależna badaczka internetowa i autorka witryn. W pracy skupia się na wykorzystywaniu cyfrowych mediów przez dzieci i młodzież, a także ochronie najmłodszych w Internecie oraz zagadnieniach budowania tożsamości w świecie wirtualnym. Karin Wunder jest od 2008 roku wykładowcą na kierunku edytorstwo internetowe w Wyższej Szkole Zawodowej w Kolonii.

Sesja plenarna: 9.40-10.15

Internet łączy pokolenia: czy mamy uczyć się od dzieci?

dr Yiannis Laouris, Instytut Neurobiologii i Technologii, Cypr

Współczesne dzieci wchodzą w świat dorosłych dużo wcześniej niż jeszcze 20 lat temu. Coraz młodsze uzyskują dostęp do programów telewizyjnych i filmów skierowanych do dorosłych, a także do zaawansowanych technologicznie zabawek, komputerów i światów wirtualnych. Nie tylko naukowcy, ale także społeczność jest zainteresowana, jakie możliwości i jakie zagrożenia wiążą się z używaniem Internetu.

W moim wystąpieniu stawiam tezę, że jednocześnie z uzyskiwaniem coraz większych „praw” dostępu do dóbr konsumpcyjnych oraz do uczestnictwa w czynnościach zarezerwowanych wcześniej dla dorosłych, rodzice i wychowawcy powinni nałożyć na dzieci także zwiększone „obowiązki”. Najlepiej można to osiągnąć poprzez proces zamiany ról i upodmiotowienia dziecka. Teza ta zostanie poparta wynikami szeregu projektów, m.in. badań prowadzonych przez CyberEthics (cypryjskie centrum Safer Internet), badań EU Kids Online oraz projektów SimSafety.eu oraz InetRisks.net.

Propozycja zamiany ról opiera się na przejęciu przez dziecko odpowiedzialności za nauczanie swoich rodziców i nauczycieli bezpiecznego korzystania z Internetu. W procesie, który służy przede wszystkim upodmiotowieniu dziecka, również ono odnosi korzyści – ucząc innych, samo musi się dokształcać. Rodzic natomiast (jeśli jest świadomy i wyedukowany) może wykorzystać czas spędzony razem z dzieckiem do przekazania mu swojej mądrości życiowej i doświadczenia. Ponadto, lekcja nowoczesnych technologii pozwala zniwelować różnice kompetencji technologicznych pomiędzy dzieckiem i rodzicem, sprzyja też zbliżeniu międzypokoleniowemu.

Sesja plenarna: 10.15-10.45

Zmiany tożsamości i zachowań online

Luc Delany, Facebook

Prezentacja dotyczyć będzie ostatnich zmian zachowań użytkowników w Internecie oraz tego, w jaki sposób Facebook reagował na tę ewolucję.

Sesja plenarna: 11.15-11.45

Uwodzenie w Internecie – zrozumieć zachowanie sprawców i wiktylizację dzieci

prof. Julia Davidson, Kingston University, Wielka Brytania

Prezentacja bazuje na wnioskach z badań Komisji Europejskiej (finansowanych w ramach programu Safer Internet), które zakończą się w grudniu 2011 roku. Wyniki będą uwzględnione w kontekście szerszego materiału badawczego. Prezentacja będzie koncentrować się na zachowaniach przestępców internetowych oraz na istocie zjawiska wiktylizacji dzieci.

Badanie miało następujące cele:

- opisanie zachowania zarówno przestępców, którzy uwodzą dzieci w Internecie, jak i młodych ludzi, którzy są uwodzeni i zbadanie różnic w każdej grupie (np. w demografii, cechach psychicznych, behawioralnych) oraz sprawdzenie, jak różnice te mogą wpływać na popełnienie przestępstwa,
- opisanie metod używania technologii teleinformatycznych w celu ułatwienia procesu uwodzenia dzieci,
- poszerzenie niskiego obecnie poziomu wiedzy na temat przyczyn, z powodu których młodzi ludzie stają się ofiarami nadużyć online,
- zwiększenie świadomości potrzeb edukacyjnych i konieczności prewencji wśród rodziców i młodzieży.

Projekt składał się z trzech powiązanych ze sobą etapów. Pierwszy to faza analityczna, która obejmowała przegląd akt policyjnych, wywiady z ekspertami działającymi na rzecz zapobiegania uwodzeniu online oraz przegląd literatury przedmiotu. Etap drugi to właściwe badania terenowe i analiza wywiadów pogłębionych z osobami skazanymi za uwodzenie dzieci w Internecie. Ten etap został zakończony we wszystkich krajach biorących udział w projekcie. Obecnie rozpoczął się trzeci etap, obejmujący upowszechnienie wyników poprzez cykl warsztatów w całej Europie dla pedagogów, nauczycieli, rodziców oraz młodzieży. Ich celem jest rozwój świadomości i zainspirowanie do stworzenia edukacyjnych inicjatyw profilaktycznych.

Z wywiadów ze sprawcami oraz z bezpośrednich badań młodzieży (Davidson, 2009, 2010) jednoznacznie wynika, że większość dzieci i nastolatków jest odporna na próby uwodzenia online. Jednakże zachowania młodych ludzi, którzy wydawali się podatni na działania sprawców, wykazywały szereg czynników ryzyka, takich jak: samotność, niska samoocena, samookaleczanie, rozpad rodziny, a także przypadki wykorzystania seksualnego przez innych sprawców. Analiza relacji sprawców dotyczących ich kontaktów z młodzieżą pokazuje jasno, że kompleksowe podejście do problemu uwodzenia dzieci w Internecie musi uwzględniać zrozumienie interakcji pomiędzy sprawcą, środowiskiem online i młodymi osobami.

Sesja plenarna: 11.45-12.15

Plagiatowanie a bezpieczeństwo w sieci
dr Sebastian Kawczyński, Plagiat.pl

Zagrożenia związane z korzystaniem z Internetu mają bardzo różnorodny charakter. Polegają one także na tworzeniu sytuacji sprzyjających naruszaniu norm społecznych. Mogą one występować zarówno w formie „okazji” (jak w przysłowiu „okazja czyni złodzieja”), jak i przybierać znacznie bardziej sugestywną formę presji na takie zachowania.

Przedmiotem prezentacji jest tego rodzaju zjawisko, polegające na omijaniu wymagań szkolnych związanych z samodzielnym przygotowywaniem prac domowych. Praktyką powszechnie funkcjonującą wśród uczniów i studentów w Polsce (i na świecie) jest ściąganie z Internetu gotowych tekstów wypracowań i przedstawianie ich nauczycielom jako własnych. Ich źródłem są zarówno „ściągowe” serwisy internetowe, jak i portale społecznościowe lub serwisy aukcyjne, wykorzystywane do handlu wypracowaniami. Zdarzają się również sytuacje, w których uczniowie płacą za zamówione przez siebie prace. Oferty dotyczące tego rodzaju usług, jak i informacje, jak z nich skorzystać, są dla internautów w wieku szkolnym nie tylko powszechnie dostępne, lecz także pojawiają się w kontekście generującym presję. Wynika z niego, że zjawisko jest powszechne i akceptowane przez grupę rówieśniczą. Można odnieść wrażenie, że tylko osoby naiwne, słabo znające Internet i mało operatywne nie korzystają z tego rodzaju sposobów na ułatwienie sobie życia. Atmosfera ta jest wzmacniana przez fakt, że stosunkowo niewielu nauczycieli zdaje sobie sprawę z problemu, a jeszcze rzadsze są przypadki aktywnego przeciwdziałania mu. Działań takich nie prowadzi szkoła, jako instytucja, ani tym bardziej system edukacyjny (organy koordynujące działania szkół, MEN lub kuratoria).

Przedmiotem prezentacji jest również pomysł na ograniczenie problemu i stworzenie podwalin pod bezpieczną sieć w tym obszarze – system antyplagiatowy oparty na internetowym systemie informatycznym, sprawdzony w szkolnictwie wyższym.

Sesja równoległa: Prywatność w portalach społecznościowych, 14.30-16.30

Jak dzieci korzystają z serwisów społecznościowych? Wyniki badań EU Kids Online II
dr Lucyna Kirwil, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej

Przedstawiona zostanie charakterystyka korzystania z portali społecznościowych przez dzieci z Europy. Dane zebrano w 25 krajach UE wiosną i latem 2010 w reprezentatywnych próbach po około 1000 dzieci w wieku 9-16 lat z każdego kraju. Charakterystyka korzystania z portali społecznościowych będzie zawierać informacje:

- 1) Jaki procent dzieci korzysta z portali oraz jakie są to portale?
- 2) Jak duże są sieci komunikacyjne dzieci w portalach społecznościowych?
- 3) Jakie informacje dzieci podają w swoim profilu?
- 4) Jakie funkcje pełni komunikacja dzieci w Internecie?
- 5) Czy i jakie negatywne doświadczenia mają dzieci w związku z korzystaniem z portali społecznościowych?
- 6) Czy i w jaki sposób korzystanie z portali społecznościowych i wynikające z niego zagrożenia zależą od wieku, płci i statusu społecznego dzieci?

W zakończeniu zostaną przedstawione konkluzje dla praktyki ochrony dzieci przed zagrożeniami w Internecie.

Sesja równoległa: Prywatność w portalach społecznościowych, 14.30-16.30

Zarządzanie wizerunkiem online w portalach społecznościowych
Karl Hopwood, Insafe, Belgia

Badania pokazują, że coraz więcej pracodawców używa Internetu w celu sprawdzenia swoich potencjalnych pracowników. W świecie, w którym wszystko, co robimy, jest obserwowane, monitorowane i przetwarzane, należy postawić ważne pytanie o to, jak zarządzamy naszym wizerunkiem online, a także – co być może jest jeszcze ważniejsze – jak pomagamy w tym młodym ludziom? Zostało naukowo udowodnione, że młodzi ludzie nie radzą sobie z efektywnym zarządzaniem ryzykiem. W związku z tym musimy zastanowić się, czy otrzymują oni odpowiedni przekaz dotyczący prywatności. Być może nie pomagamy im, ponieważ jesteśmy przekonani, że wiedzą więcej niż w rzeczywistości. Młodzi ludzie sprawiają wrażenie biegłych użytkowników technologii i często rzeczywiście nimi są, ale gdy spytamy ich zagadnienia prywatności, często potrzebują pomocy. Niniejsza prezentacja pokaże część wyzwań, przed jakimi stoją młodzi ludzie chcący zachować reputację online. Pokaże też niektóre strategie zachęcenia ich do większej ostrożności w tym, co mówią i robią w sieci.

Sesja równoległa: Prywatność w portalach społecznościowych, 14.30-16.30

Zgoda osoby małoletniej jako podstawa przetwarzania danych w serwisach społecznościowych
dr Wojciech Wiewiórowski, GODO

Administratorzy danych, w tym podmioty prowadzące portale społecznościowe, przetwarzając dane osobowe swoich klientów lub użytkowników muszą wykazać się jedną z podstaw prawnych legalizujących takie operacje. Jedną z tych podstaw jest zgoda osoby, której dane dotyczą. Zgoda osoby, której dane dotyczą, jest bardzo często wykorzystywana w kontekście przetwarzania danych przez portale społecznościowe.

Zgoda osoby, której dane dotyczą, od zawsze była kluczowym pojęciem w dziedzinie ochrony danych. Ale nie zawsze było jasne, czy zgoda jest potrzebna oraz jakie warunki muszą być spełnione, by zgoda była ważna. Może to prowadzić do różnych podejść oraz rozbieżnych poglądów w zakresie dobrych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi. Może to osłabić pozycję (warunki) osób, których dane dotyczą. Problem ten staje się poważniejszy, jako że przetwarzanie danych osobowych staje się coraz ważniejszą cechą nowoczesnego społeczeństwa. Przepisy o ochronie danych osobowych w ograniczonym zakresie regulują kwestie związane z warunkami, które takie oświadczenie woli musi spełnić. Najczęściej zgoda powinna być świadoma, konkretna i dobrowolna. Przepisy o ochronie danych osobowych rozróżniają także różne formy zgody (zgoda na przet-

warzanie tzw. danych zwykłych czy zgoda na przetwarzanie danych wrażliwych). Ponadto, zazwyczaj przepisy o ochronie danych osobowych nie regulują kwestii wieku, od którego można skutecznie wyrazić zgodę.

Dlatego należy odwołać się do zasad ogólnych, które w odniesieniu do skuteczności oświadczeń woli osób małoletnich są różne w poszczególnych krajach. Oczywiście zasadą jest, że pełną zdolność do czynności prawnych, w tym do wyrażenia zgody na przetwarzanie danych osobowych, osiąga się po ukończeniu 18 roku życia. Jednakże różnice pojawiają się przed osiągnięciem pełnoletności, czy to będzie 12, 13, 14, 16 czy jednak 18 lat. Rozwiązania w poszczególnych państwach różnią się zasadniczo. Dlatego warto rozważyć pewną formę harmonizacji przepisów w tym zakresie.

Kolejny problem wiąże się ze sposobem wyrażania zgody przez małoletnich, w szczególności w odniesieniu do sposobu zapewnienia, że ta zgoda będzie świadoma. Ponadto rodzi się pytanie dotyczące możliwości wyrażenia zgody przez opiekuna prawnego w sytuacji, gdy dziecko nie może tego skutecznie zrobić. Jak zapewnić, że to opiekun wyraził zgodę? Wiąże się to z koniecznością odpowiedniej identyfikacji użytkowników, ale – z drugiej strony – może rodzić poważne zagrożenia dla prywatności.

Zarówno kwestia ochrony prywatności dzieci, jak i roli czy warunków zgody na przetwarzanie danych, są jednym z ważnych elementów dyskusji na temat przyszłych ram ochrony danych osobowych w UE.

Sesja równoległa: Prywatność w portalach społecznościowych, 14.30-16.30

Ochrona prywatności użytkowników portalu Nasza Klasa

Agnieszka Jung, nk.pl

Nasza Klasa to wielomilionowa społeczność, w której dość liczną grupę (27 procent) stanowią dzieci oraz młodzież. Powstaje więc pytanie: czy administratorzy dostatecznie dbają o prywatność użytkowników oraz jak wyznaczone są trendy w dziedzinie bezpieczeństwa. Podczas tej sesji omówione zostaną projekty inicjowane przez nk.pl, których celem jest ochrona przed naruszaniem prywatności. Czy w dzisiejszych czasach anonimowość na portalu społecznościowym staje się fikcją? Warto zastanowić się, w jaki sposób można się jeszcze lepiej chronić przed naruszeniami w opisaną wyżej dziedzinie.

Sesja równoległa: Prywatność w portalach społecznościowych, 14.30-16.30

SchülerVZ – ochrona i edukacja młodych użytkowników

Ute Naumann, VZnet Netzwerke GmbH, Niemcy

Społeczności internetowe odgrywają ważną rolę we współczesnym użytkowaniu mediów. Liczba nastolatków, którzy są członkami takich serwisów, rośnie z dnia na dzień. W Niemczech około 72 proc. młodzieży w wieku 12-19 lat używa portali społecznościowych co najmniej kilka razy w tygodniu. Także młodsze dzieci coraz lepiej poznają ten rodzaj mediów i – na poziomie umiejętności technicznych – nie mają problemów z ich używaniem. Jeśli jednak idzie o inne umiejętności, takie jak ustawienia opcji prywatności lub umiejętności społeczne, często ich wiedza nie jest wystarczająca. To oznacza, że potrzebują szczególnej opieki, a także edukacji medialnej, by móc korzystać z sieci społecznościowych z rozwagą, a jednocześnie dobrze się w nich bawić.

VZnet Netzwerke GmbH, administrator niemieckiej platformy studiVZ, meinVZ i schülerVZ, jest świadomy, że ponosi odpowiedzialność za jej użytkowników – szczególnie w schülerVZ. To serwis społecznościowy dla młodych ludzi, do którego mogą się przyłączyć tylko osoby w wieku od 10 do 21 lat. Niemieckie prawo dotyczące bezpieczeństwa danych i ochrony małoletnich reguluje np. zasady umieszczania reklam w sieci i aplikacjach mobilnych. Mając na uwadze bezpieczeństwo młodych odbiorców, schülerVZ może bezpośrednio kierować do nich kampanie online, adekwatne do wieku i wykształcenia. Aby przekazać młodym ludziom kompetencje medialne, stworzono w serwisie dużą przestrzeń przeznaczoną na informacje dla uczniów, dotyczące np. tego

jakie dane osobowe można upowszechniać w sieciach społecznościowych, jak ustawiać opcje prywatności i co zrobić w przypadku cyberprzemocy. Oprócz dbania o użytkowników, w interesie VZnet jest również pomoc rodzicom i nauczycielom w kwestii zaangażowania dzieci w portale społecznościowe i zrozumieniu znaczenia tego medium dla młodych ludzi.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

Jak uczyć o bezpiecznym korzystaniu ze społeczności internetowych **Stephan Stengel, klicksafe, Niemcy**

Na wczesnym etapie rozwoju Internet był wykorzystywany głównie jako źródło informacji (Web 1.0), jednak w ostatnich latach sieć staje się coraz bardziej narzędziem do komunikacji i interakcji, co określane jest mianem Web 2.0. W chwili obecnej popularności nabiera określenie "Web 3.0", co oznacza "życie w sieci i z siecią" (choć istnieją dziesiątki alternatywnych sposobów rozumienia tego terminu).

Z punktu widzenia dzieci i młodzieży szkolnej żyjącej w epoce przejścia od Web 2.0 do Web 3.0, ważny jest zarówno aspekt wykorzystania Internetu do komunikacji, jak i wykorzystywania go jako części codziennego życia. Korzystanie z Internetu w ten sposób oznacza oczywiście pozostawianie coraz większej liczby "cyfrowych śladów". Od karmienia zwierząt na wirtualnej farmie, poprzez sprawdzanie najnowszych wiadomości i maili w smartfonie, po umawianie spotkań na Facebooku. Nie ma wątpliwości, że ochrona danych osobowych i bezpieczeństwo w coraz bardziej uspołecznionej sieci powinny być tematem szkolnych zajęć. Podczas tej prezentacji omówione zostaną propozycje dla szkół, dotyczące nauczania zasad zachowywania bezpieczeństwa w społecznościach internetowych. Zostaną także zaprezentowane różnorodne materiały edukacyjne dotyczące społeczności sieciowych i ochrony danych opracowane przez niemieckie centrum klicksafe.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

Twórcze podejście do edukacji o bezpieczeństwie online **Maija Katkovska, Łotewskie Centrum Programu Safer Internet, Łotwa**

Aby zwiększyć zasięg edukacji internetowej wśród dzieci i młodzieży, Łotewskie Centrum Programu Safer Internet zaangażowało do pracy edukacyjnej bibliotekarzy ze wszystkich regionów Łotwy oraz studentów pedagogiki przedszkolnej z ryskiej Akademii Kształcenia Nauczycieli i Zarządzania Edukacją.

Dzieci, a zwłaszcza nastolatki, gdy próbujemy uczyć je bezpieczeństwa w sieci za pomocą broszur, ulotek i prostych prezentacji, są zazwyczaj znudzone. Chcą brać aktywny udział w zajęciach, dzielić się swoimi opiniami i pomysłami, wchodzić w interakcje, współzawodniczyć, tworzyć i po prostu dobrze się bawić podczas nauki o nowoczesnych technologiach. Stawia to duże wymagania przed nauczycielami prowadzącymi takie zajęcia.

Z naszych doświadczeń wynika, że bibliotekarze i studenci pedagogiki są osobami kreatywnymi, zdolnymi do przyciągnięcia uwagi i zainteresowania dzieci i młodzieży treściami edukacyjnymi. Konkursy, gry lub dramy to tylko niektóre przykłady kreatywnych działań wymyślonych podczas zajęć. W wystąpieniu zaprezentowane zostaną najlepsze pomysły i dobre praktyki.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

**Projekty na rzecz bezpieczeństwa w Internecie w ormiańskich szkołach
Narine Khachatryan, Media Education Center, Armenia**

W Armenii 90 procent dzieci w wieku szkolnym ma telefony komórkowe podłączone do sieci. Do końca 2011 r. planowane jest podłączenie do Internetu wszystkich 1420 szkół średnich. Prezentacja przedstawi istniejące praktyki dotyczące bezpieczeństwa internetowego w Armenii, przegląd sytuacji w dziedzinie szkolnego nauczania o e-bezpieczeństwie oraz to, w jaki sposób pozytywne i negatywne aspekty Internetu i innych technologii cyfrowych są postrzegane przez różne grupy społeczne. Przedstawione zostaną też wyniki badań opinii publicznej na temat stosunku ludzi do zagrożeń online, umiejętności internetowych oraz metod ochrony.

Zaprezentowana zostanie platforma internetowa SAFE.AM, prowadzona przez Media Education Center. SAFE.AM informuje o zaletach i ryzyku związanym z użyciem technologii teleinformatycznych, promuje armeński hotline oraz zapewnia mechanizm do zgłaszania incydentów online. SAFE.AM lobbuje na rzecz włączenia treści związanych z kompetencjami internetowymi do programu szkoły średniej, przyczynia się do rozwoju polityki społecznej w zakresie bezpieczeństwa korzystania z technologii cyfrowych przez obywateli. Prowadzi też badania dotyczące umiejętności internetowych, tworzy materiały w języku ormiańskim dotyczące bezpieczeństwa w Internecie, rozpowszechnia pomoce dydaktyczne na temat bezpiecznego korzystania z Internetu i technologii mobilnych wśród młodzieży szkolnej, nauczycieli i rodziców – zarówno w stolicy Armenii, jak i na prowincji. Organizuje też warsztaty dla nauczycieli, dzieci i szerokiej społeczności edukacyjnej, prowadzi kampanie informacyjne zorientowane na rodziców, wychowawców, dostawców usług internetowych, twórców stron internetowych i urzędników.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

**Dzieci z grup ryzyka – wyzwania edukacyjne
Grażyna Sobieska-Szostakiewicz i Anna Sadowska, KLANZA**

Nauczyciele, pedagodzy pracujący z młodzieżą często poszukują pomysłów na zajęcia dotyczące ważnych problemów, m.in. zagrożeń związanych z korzystaniem z Internetu.

Pokażemy przykład warsztatów z udziałem młodzieży. Poszukamy odpowiedzi na pytania – czy tekst, dotyczący wybranego problemu, może stymulować do rozmów, dyskusji, uwrażliwić, wyzwolić potencjał twórczy, skłonić do refleksji?

Ukazując sytuacje rówieśników spędzających nadmierną ilość czasu przed komputerem, chcemy zwrócić uwagę na problem (np. izolacji, ucieczki od świata rzeczywistego do świata wirtualnego), zachęcić do poszukiwania rozwiązań, udzielania pomocy...

Doświadczenie prowadzących wskazuje, że łatwiej zachęcić uczestników do rozmowy poprzez wprowadzenie tekstu, odwołanie się do przeżyć bohaterów literackich.

Tekst jest kanwą, wokół której organizujemy różnorodne działania emocjonalnie angażujące uczestników, pobudzające ich do wymiany spostrzeżeń i refleksji.

Działania te mają m.in. wpływ na budowanie pozytywnego obrazu samego siebie i otaczającego świata, na zmianę myślenia, które może motywować do zmiany zachowania.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

Kongres Młodych Internautów
Zuzanna Polak, NASK

Jednym z głównych zadań projektu Safer Internet jest promocja idei bezpiecznego Internetu wśród dzieci i młodzieży. Aby skutecznie realizować tę misję, niezbędna jest wiedza na temat zachowań młodych ludzi w sieci oraz przygotowanie przekazu dopasowanego do konkretnej grupy wiekowej. Trudno osiągnąć te cele bez pomocy ze strony młodzieży. Kongres Młodych Internautów (KoMIn) to nowa inicjatywa umożliwiająca nawiązanie współpracy bezpośrednio z młodzieżą i nauczycielami, nastawiona na poznanie ich potrzeb i dotychczas zdobytej wiedzy, a także wykorzystanie twórczego potencjału młodzieży przy współtworzeniu materiałów promujących bezpieczeństwo w Internecie. Pierwsze spotkanie KoMIna odbyło się w maju 2011 roku. Podczas prezentacji przedstawione zostaną efekty pracy młodzieży oraz pomysły na planowany dalszy rozwój inicjatywy.

Sesja równoległa: Sesja dla przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania, 14.30-16.30

Komercjalizacja i wykorzystywanie dzieci online: strony dla modelek i fora „boylovers” jako przykład treści na granicy legalności
Andreas Link, jugendschutz.net, Niemcy

Wykorzystywanie seksualne dzieci w Internecie nie ogranicza się do pornografii dziecięcej lub wizerunków małoletnich z podtekstem seksualnym, ale zaczyna się już od wymiany fantazji na temat wykorzystywania dzieci, co jest bardzo typowe dla forów dyskusyjnych tzw. girl lovers, boy lovers – „miłośników dziewczynek i chłopców”. Pedofile nie uważają swoich skłonności za moralnie naganne, wolą je postrzegać raczej jako „orientację seksualną”. Pedofilskie fora internetowe przedstawiają angażowanie się dorosłych i dzieci we wspólne akty seksualne jako zachowanie normalne i naturalne, co jest pierwszym krokiem do seksualnego wykorzystywania dzieci.

„Strony dla modelek” (model sites) to kolejny przykład komercjalizacji i wykorzystywania dzieci w Internecie. Sprzedaż tzw. nie-nagich zdjęć (no-nude pictures) oraz zdjęć nastoletnich i „przednastoletnich” „modelek” (preteen and teen models) to intratny, internetowy biznes. Operatorzy tych stron bazują na fantazjach seksualnych swoich użytkowników, udostępniając zdjęcia dzieci ubranych w seksowną bieliznę: odsłaniające brzuch topy lub stringi.

Celem prezentacji jest zwrócenie uwagi na ten problem, przybliżenie jego różnych aspektów i pokazanie, że w większości przypadków istnieją środki, by podjąć skuteczne działania zapobiegawcze. Aby osiągnąć prawdziwą skuteczność w tej dziedzinie, przedstawianie nieletnich jako obiektów seksualnych musi być zabronione i zwalczane na szczeblu międzynarodowym.

Sesja równoległa: Sesja dla przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania, 14.30-16.30

INDECT INACT – zaawansowane narzędzie do katalogowania i wyszukiwania obrazów
dr inż. Mikołaj Leszczuk, Akademia Górniczo-Hutnicza

INDECT jest projektem badawczym Unii Europejskiej, w którym bierze udział 17 partnerów z krajów Unii Europejskiej. Projekt jest koordynowany przez Katedrę Telekomunikacji Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie. INDECT ma na celu stworzenie narzędzi zwiększających bezpieczeństwo obywateli i poufność zarejestrowanych/przechowywanych informacji. Obejmuje to użycie innowacyjnych metod do wykrywania zagrożeń zarówno w sferze rzeczywistej (inteligentne kamery), jak i wirtualnej (sieci komputerowe, Internet). W ramach referatu zaprezentowane zostanie, opracowywane w ramach projektu, narzędzie programowe

INACT (INDECT Advanced Image Cataloguing Tool), służące do wspomagania zwalczania cyberprzestępczości. Narzędzie INACT jest pakietem programów służących m.in. do katalogowania materiału dowodowego i wyszukiwania plików komputerowych. Narzędzia te są używane przy wspomaganiu zwalczania przestępstw związanych z produkcją, rozpowszechnianiem i posiadaniem materiałów mających cechy dziecięcej pornografii.

INACT pozwala przygotowywać materiał dowodowy w postaci katalogu treści mających cechy dziecięcej pornografii. Katalog jest budowany w oparciu o zdjęcia pozyskane z Internetu jako dowody. Katalog taki zawiera nie zdjęcia (przechowywanie takich zdjęć jest zakazane), a wartości funkcji haszujących. Katalog zawiera także metadane opisujące sprawę bądź sprawy, w ramach których zdjęcia zostały dodane do katalogu.

INACT umożliwia też automatycznie wyszukiwanie podejrzanych plików w dostępnych zasobach. Pozwala to na bardzo szybkie sprawdzenie zasobu pod kątem obecności plików identycznych lub podobnych do tych zawartych w katalogu. Możliwość odnalezienia plików podobnych (rekompresowanych, okrojonych, edytowanych lub pochodzących z tej samej sesji fotograficznej) stanowi o dużej użyteczności tego oprogramowania. Ponadto, szybkość działania oprogramowania sprawia, że przeszukiwanie jest mniej uciążliwe, a praca – bardziej wydajna.

Sesja równoległa: Sesja dla przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania, 14.30-16.30

Organizacja stanowiska ustaleń internetowych oraz ochrona i bezpieczeństwo przetwarzanych danych

Andrzej Solarz, Komenda Wojewódzka Policji w Lublinie

W wystąpieniu zaprezentowane zostanie modelowe rozwiązanie organizacji pojedynczego stanowiska pracy przeznaczonego do wykonywania ustaleń i monitoringu Internetu, a także kompleksowe rozwiązanie organizacyjne dla komórki wykonującej tego typu zadania.

Omówione będą sposoby separacji i ochrony danych newralgicznych, dokumentowania i monitorowania pracy stanowiska (stanowisk), jak również utrwalania, przechowywania oraz przekazywania zgromadzonych materiałów.

Sesja równoległa: Sesja dla przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania, 14.30-16.30

Międzynarodowa współpraca zespołu Dyżurnet.pl w zakresie zwalczania nielegalnych treści w Internecie

dr Marek Dudek, NASK

Realizując od 6 lat w Polsce projekt Safer Internet, wykonawcy wykorzystują dwa główne filary. Jeden lokalny, krajowy – Komitet Konsultacyjny, tworzony przez przedstawicieli ok. 30 różnych podmiotów (rządowych i pozarządowych); drugi międzynarodowy, budowany w oparciu o sieć Insafe i stowarzyszenie INHOPE. Pozwalają one skutecznie reagować na pojawiające się nowe wyzwania wynikające z wykorzystywania coraz to nowych usług przez użytkowników Internetu. Głównym zadaniem Dyżurnet.pl, będącego punktem hotline w Polsce, jest dążenie do usunięcia nielegalnych treści w Internecie. Dzieje się tak zarówno poprzez kontakt z innymi zespołami reagującymi, zrzeszonymi w stowarzyszeniu INHOPE, jak i z administratorami serwisów bądź serwerów. Część spraw przekazywanych jest lokalnie do innych zespołów, takich jak CERT Polska (działającego w strukturze NASK) czy Helpline.org.pl. Duża skuteczność reagowania w kontaktach z zespołami w innych państwach wynika z wielopłaszczyznowej współpracy w ramach stowarzyszenia INHOPE. Dwa razy do roku odbywają się spotkania grup roboczych, szkolenia techniczne dla nowych pracowników zespołów, realizowany jest program praktyk w wybranym zespole (państwie), a od kilku lat w ramach projektu Safer Internet – „wizyty szkoleniowe”. Ostatnia inicjatywa szczególnie interesująca jest dla nowych podmiotów w państwach, w których nie działają jeszcze zespoły hotline lub helpline. Jak wynika z przedstawionych w prezentacji zestawień,

polski wzór cieszy się dużym powodzeniem, jako przykład wspólnej realizacji projektów Dyżurnet.pl (hotline), helpline i zespołu Awareness (realizującego różnorodne konferencje, warsztaty i szkolenia). Wielokrotnie pracownicy zespołu Dyżurnet.pl uczestniczyli w międzynarodowych spotkaniach. Pozwalają one wypracować wspólne procedury, dzielić się wiedzą na temat nowych technologii przekierowywania połączeń do serwerów z treściami nielegalnymi, nowych zjawisk w sieci lub nowych usług wdrażanych w poszczególnych krajach.

Dzięki międzynarodowej współpracy w ramach INHOPE możliwa jest szybka i bezpośrednia wymiana informacji o stronach internetowych znajdujących się w danym państwie, z pominięciem czasochłonnej i skomplikowanej procedury formalnej. W prezentacji ujęte zostały wszystkie wyżej opisane aspekty, a w zakresie statystyki zgłoszeń ukazana została skala zgłoszeń z podziałem na regiony świata.

Sesja plenarna: 9.00-9.30

Internet i rozwój intelektualny dziecka

prof. Jan Łaszczyk, Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

W naszej cywilizacji postęp jawi się jako wartość autoteliczna. Rozwiązania uznawane za postępowe nie wymagają żadnych dodatkowych uzasadnień. Antropomorficzny sposób postrzegania rzeczywistości, obecny nie tylko w wymiarze jednostkowym, ale także zakodowany w perspektywie społecznej powoduje, że niemal każda nowość, zwłaszcza ta, która skutkuje zwiększeniem sprawności indywidualnej i grupowej, przynosi korzyści praktyczne, podnosi wygodę życia lub zwiększa zakres naszego panowania nad otoczeniem, wartościowana jest zazwyczaj dodatnio i nie skłania do głębszej analizy dalekosiężnych skutków tej nowości. Efekty tego stanu rzeczy są rozliczne i dobrze widoczne. Nasz zachwyt nad możliwościami rozwoju techniki i technologii nie sprzyjał dostrzeganiu symptomów świadczących o tym, że rozwój cywilizacji, a w niej także człowieka jako jednostki, nie zawsze przebiega bez zagrożeń.

Znawcy zagadnień związanych z powstaniem i rozwojem społeczeństwa informacyjnego twierdzą, że każde wdrożone do praktyki medium zmienia jakąś część naszego życia, a więc sposoby komunikowania się, pracy lub odpoczynku i rozrywki. Internet – kluczowy środek takiego społeczeństwa – zmienia to wszystko naraz, a przy okazji i wiele innych rzeczy.

Badania porównawcze prowadzone w grupach osób korzystających i niekorzystających z sieci dowodzą, że użytkownicy Internetu funkcjonują intelektualnie inaczej niż badani, nieposiadający takich doświadczeń. Co więcej, nawet krótki trening w korzystaniu z zasobów internetowych znacząco zmienia te aspekty funkcjonowania. Warto zatem pytać o to, co wartościowego dla rozwoju intelektualnego dziecka może wnieść aktywność internetowa, ale także o to, jak uniknąć ewentualnych zagrożeń w tym zakresie.

Sesja plenarna: 9.30-10.00

Jak rozumieć negatywne skutki korzystania z Internetu przez dzieci w świetle wyników badań EU Kids Online II?

dr Lucyna Kirwil, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej

Program badawczy EU Kids Online II dotyczył korzyści i zagrożeń internetowych dla dzieci. Celem było poszukiwanie lepszych wyjaśnień społecznych następstw korzystania z Internetu przez dzieci. Badania zaplanowano jako sondaż wśród korzystających z Internetu dzieci w wieku 9-16 lat. Dotyczył ich doświadczeń online. Sondaż przeprowadzono bezpośrednio z dziećmi w ich domach. Pytania „delikatne” zostały zadane w oddzielnym, samodzielnie wypełnianym kwestionariuszu. Badanie obejmowało różne rodzaje aktywności dzieci w Internecie oraz typy zagrożeń doświadczanych przez dzieci online i offline, a także ich reakcje i sposoby radzenia sobie z zagrożeniami. Analogiczne pytania zadano rodzicom badanych dzieci, co umożliwiło porównanie odpowiedzi i pomiarów psychologicznej podatności, wsparcia społecznego i różnorodnych praktyk ochrony dzieci przed zagrożeniami internetowymi. Dane zebrano od 1000 dzieci w każdym z 25 krajów UE wiosną i latem 2010. W referacie pokazane zostaną wybrane wyniki dotyczące:

- związków między podejmowaniem zachowań ryzykownych w Internecie (np. eksperymentowaniem z tożsamością) a doświadczaniem zagrożenia online przez dzieci;
- związków problemowego korzystania z Internetu (uzależnienia) i jego negatywnych skutków z socjo-psychologicznymi i kontekstowymi czynnikami;
- związków między podejmowaniem ryzyka online a radzeniem sobie z zagrożeniami internetowymi i negatywnymi skutkami korzystania z Internetu.

Prezentacja rozumienia negatywnych następstw korzystania z Internetu przez dzieci w terminach skutków doraźnych, jak i trwałych, odległych, będzie stanowić podstawę przedstawionych na końcu implikacji dla praktyki ochrony dzieci przed zagrożeniami internetowymi.

Sesja plenarna: 10.00-10.30

Agresja elektroniczna wobec dzieci i młodzieży – doświadczenia czterech lat badań w Polsce
dr Jacek Pyżalski, Instytut Medycyny Pracy w Łodzi

Referat przedstawia najważniejsze ustalenia z pięciu międzynarodowych i krajowych projektów badawczych dotyczących agresji elektronicznej (realizowanej za pomocą Internetu i telefonów komórkowych) prowadzonych od roku 2008 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Łodzi i Instytucie Medycyny Pracy w Łodzi. Zastosowanie zróżnicowanej metodologii (ilościowej i jakościowej) oraz zaangażowanie różnych grup respondentów (między innymi reprezentatywna próba 2143 gimnazjalistów i 600 nauczycieli) pozwoliły na wielostronną analizę tego stosunkowo nowego zjawiska.

Wyniki przedstawiono w następującym porządku: charakterystyka i typologia agresji elektronicznej, rozpowszechnienie wiktylizacji, jej najważniejsze przyczyny i konsekwencje. Wystąpienie kończą najważniejsze wnioski z badań dla działań profilaktycznych i interwencyjnych dotyczących agresji elektronicznej, ze szczególnym uwzględnieniem elektronicznej agresji rówieśniczej (mobbingu elektronicznego).

Sesja plenarna: 10.30-11.00

Najnowsze trendy w sieci na podstawie doświadczeń zespołów Helpline.org.pl i Dyżurnet.pl
Marta Wojtas, Fundacja Dzieci Niczyje i Martyna Różycka, NASK

Helpline.org.pl to wspólny projekt Fundacji Dzieci Niczyje i Fundacji Orange, współfinansowany przez Komisję Europejską w ramach projektu Safer Internet. Od prawie pięciu lat Helpline.org.pl udziela pomocy młodym użytkownikom nowych technologii, którzy doświadczili niebezpiecznych sytuacji online. Zajmujemy się udzielaniem pomocy psychologicznej w przypadku wystąpienia zagrożenia, a także interwencjami w sprawie poszkodowanych użytkowników. Każdego dnia otrzymujemy od kilkunastu do kilkudziesięciu zgłoszeń dotyczących cyberprzemocy, niebezpiecznych kontaktów, uzależnienia od Internetu, szkodliwych treści lub kradzieży kont i danych. Odpowiadamy na setki pytań dotyczących bezpiecznego zachowania w sieci. Od dłuższego czasu świadczymy także pomoc indywidualną w sytuacjach kryzysowych, które wymagają natychmiastowej interwencji.

Wraz z rozwojem, popularyzacją i dostępnością nowych technologii zmienia się również dynamika zgłoszeń, zarówno pod względem ilości, jak i kategorii, których dotyczą. Statystyki pokazują, iż oprócz najczęściej zgłaszanego problemu – cyberprzemocy, na szczególną uwagę zasługują uzależnienie od nowych technologii, niebezpieczne kontakty oraz nieuprawniony dostęp. Jakie sprawy aktualnie zgłaszają użytkownicy? Jakie tendencje zarysowują się na podstawie napływających zgłoszeń? Głównym celem prezentacji jest próba odpowiedzi na te pytania, poparta przykładami z praktyki Helpline.org.pl.

Dyżurnet.pl jest częścią projektu Safer Internet, współfinansowanego przez Komisję Europejską. Od 6 lat zespół reaguje na zgłoszenia przesłane przez anonimowych użytkowników Internetu o treściach nielegalnych i szkodliwych publikowanych w Internecie.

Według statystyk opracowanych przez Dyżurnet.pl, w roku 2010 zespół przeanalizował blisko 5000 incydentów. Najważniejszą grupę zgłoszeń stanowią te dotyczące materiałów przedstawiających seksualne nadużycia wobec dzieci: pornografię dziecięcą (19%), erotykę oraz nudyzm dziecięcy (19%).

Działania przeciwko rozpowszechnianiu pornografii dziecięcej to przede wszystkim kontakt z policją bądź innymi hotline'ami należącymi do stowarzyszenia INHOPE. Bardzo ważne są również zgłoszenia odnoszące się do treści szerzących rasizm i ksenofobię.

Przytoczone zostaną przykłady, które ilustrują tendencje, jakim podlega zamieszczanie szkodliwych treści w Internecie.

Sesja plenarna: 11.30-12.00

Zastosowanie nowych technologii w szkole

Dariusz Stachecki, Gimnazjum im. F. Szoldrskiego w Nowym Tomyślu

Wykorzystanie nowoczesnej technologii w szkole jest znakiem czasu. Żeby szkoła była dla ucznia atrakcyjna, ciekawa i przede wszystkim autentyczna, musi używać tych samych co on kanałów komunikacyjnych i tych samych narzędzi oraz metod zdobywania i przyswajania wiedzy. Dziś nie można uczyć i wychowywać tak samo jak 20 lat temu. Współczesna szkoła powinna być innowacyjna, twórcza, interaktywna i kreatywna, a przy tym otwarta, wirtualna i przede wszystkim bezpieczna.

W moim wystąpieniu chciałbym pokazać zarówno obszary, w których z powodzeniem wykorzystuje się nowoczesne technologie informacyjno-komunikacyjne, jak i te, które jeszcze nie wszędzie są zagospodarowane, a z których warto mądrze korzystać. Poruszę zagadnienia związane z pełnym wdrażaniem dziennika elektronicznego, platform edukacyjnych, dostępu do treści, wykorzystaniem technologii na lekcjach różnych przedmiotów oraz w projektach edukacyjnych. Odniosę się również, często krytycznym okiem, do dydaktycznych walorów portali społecznościowych oraz bardzo popularnych i lansowanych przez media trendach Web 2.0 i Szkoły 2.0.

Chciałbym zwrócić uwagę na ważne aspekty wdrażania technologii w proces dydaktyczny i wychowawczy, na systemowość takiego działania, która musi uwzględniać rozmaite korzyści, ale również przewidywać liczne zagrożenia. Bezpieczeństwo jest jednym z najistotniejszych czynników, które musi brać pod uwagę każda szkoła. Przejawiać się ono powinno zarówno na płaszczyźnie organizacji szkoły, funkcjonowania grup społecznych, a także na płaszczyźnie indywidualnego rozwoju dziecka z uwzględnieniem form szeroko pojętej cyberprzemocy.

Sesja plenarna: 12.00-12.25

Młodzi konsumenci online

Monika Krysztofiak, Grupa Allegro

Allegro to lider polskiego rynku e-commerce. W czasie swojej ponaddziesięcioletniej działalności z serwisu aukcyjnego rozwinęło się w największą platformę handlową Europy Środkowo-Wschodniej. W obecnej chwili serwis liczy 13,5 mln użytkowników, w tym około 360 tysięcy osób poniżej 18 roku życia. Pod koniec 2009 roku Allegro otworzyło się bowiem na młodszych użytkowników Internetu, umożliwiając im korzystanie z serwisu w ramach specjalnie dla nich stworzonego konta Junior. Dzięki funkcjonowaniu konta Junior z Allegro korzystać można już od 13 roku życia. Allegro od początku swojego istnienia wielokrotnie angażowało się w inicjatywy zmierzające do poprawy bezpieczeństwa w Internecie. Wyjątkowo ogromną potrzebę serwis dostrzega w przekazaniu najmłodszym użytkownikom sieci wiedzy dotyczącej rozsądnego korzystania z jej zasobów. W upowszechnieniu tematyki związanej z bezpieczeństwem dzieci w Internecie serwis od kilku lat ściśle współpracuje między innymi z Fundacją Kidprotect.pl i Fundacją Dzieci Niczyje. Formą realizacji misji edukacyjnej jest uczestnictwo w takich projektach jak Międzynarodowy Dzień Bezpiecznego Internetu (partner), Szkoła Bezpiecznego Internetu (organizator), program „Klikaj z Głową” (organizator w 2010 r.), kampania

Nasze Dzieci w Sieci (partner), kampania Dziecko w Sieci (partner). W lutym 2011 r. serwis Allegro rozpoczął własny projekt edukacyjny – Akademię Bezpiecznego Juniora. Program skierowany jest do uczniów szkół gimnazjalnych. Jego celem jest przekazanie wiedzy o tym, jak mądrze i bezpiecznie korzystać z Internetu – jak nie paść ofiarą przestępców, jak nie narazić siebie i innych na niebezpieczną sytuację, jak bezpiecznie korzystać z serwisów społecznościowych i handlowych. Uczestnicy szkoleń mają szansę dowiedzieć się, jak bronić się przed wirusem, spamem, oszustwem transakcyjnym, manipulacją czy też cyberprzemocą. ABJ uczy, jak rozważnie dobrać znajomych w wirtualnym świecie, jak chronić swoje dane osobowe oraz jak bezpiecznie dokonywać transakcji online. Akademię Bezpiecznego Juniora merytorycznie wspiera Fundacja Dzieci Niczyje. ABJ dociera do wszystkich zainteresowanych szkół. Oprócz podejmowania działań edukacyjnych Allegro ściśle współpracuje z organami ścigania w zakresie wykrywania cyberprzestępczości.

Sesja plenarna: 12.25-12.55

Internet jako przestrzeń wykorzystywania dzieci – od „niewinnego słowa” do dramatycznego czynu

prof. dr hab. Mariusz Jędrzejko, Mazowieckie Centrum Profilaktyki Uzależnień

Internet zmienił model funkcjonowania dziecka i nastolatka oraz jego stosunek do kontaktów społecznych. Pożądaną społecznie otwartości towarzyszy coraz częstsze zacieranie różnic między tym co otwarte, a co obnażone. Jest to skutkiem braku modelowania zachowań dzieci przez multimedia oraz niezrozumieniem przez znaczącą część rodziców socjotechnicznej potęgi multimediów. Jedną z przestrzeni budzących społeczny niepokój jest używanie Internetu do wykorzystywania dzieci i nieletnich – nieuprawnione uzyskiwanie informacji do celów sprzecznych z normami społecznymi (nierzadko przestępczych) oraz wykorzystywania seksualnego. Zjawiska te są „integralną” częścią życia w sieci, spotyka się z nimi znaczący odsetek internautów.

Autor przedstawia niektóre sposoby wykorzystywania (pozyskiwania) dzieci w SIECI oraz zachowań dewiacyjnych samych nastolatków (obnażanie się, oferty seksualne, prostytutka i pornografia nieletnich – dla nieletnich), w kontekście kosztów indywidualnych (psychologicznych i społecznych) oraz zachowań ryzykownych.

Zaprezentowane zostaną propozycje działań profilaktycznych.

W wystąpieniu przedstawiona zostanie autorska ścieżka modelowania zachowań dzieci – nowe multimedia.

Sesja plenarna: 12.55-13.15

Projekt Saferinternet.pl – najnowsze inicjatywy edukacyjne

Łukasz Wojtasik, Fundacja Dzieci Niczyje i Anna Rywczyńska, NASK

Jednym z podstawowych działań podejmowanych przez Polskie Centrum Programu Safer Internet jest przygotowywanie kompleksowej oferty edukacyjnej, która służyłaby nauczycielom, pedagogom w prowadzeniu zajęć poświęconych bezpieczeństwu w Internecie. Wybór podejmowanych tematów i forma przekazu bazuje na wieloletnich doświadczeniach realizatorów projektu, rozwiniętej współpracy międzynarodowej pozwalającej na czerpanie z zagranicznych dobrych praktyk oraz na konsultacjach z dziećmi i młodzieżą pozwalających na dostosowanie materiałów i akcji do najnowszych trendów w zachowaniach online oraz do bieżących zagrożeń internetowych.

Podczas prezentacji pokazane zostaną wybrane projekty edukacyjne przeznaczone dla dzieci dopiero rozpoczynających swoją przygodę z Internetem, jak również dla dzieci ze starszych klas podstawowych, gimnazjalnych oraz szkół ponadgimnazjalnych. Przygotowywane w ramach projektu Saferinternet.pl materiały edukacyjne przeznaczone są również dla rodziców, którzy mają ogromny wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa sieciowego dzieciom. Często brak im jednak wiedzy technicznej lub świadomości zagrożeń, co sprawia, że nie wiedzą, w jaki sposób o to bezpieczeństwo zadbać.

Sesja równoległa: Odpowiedzialność i rola biznesu, 14.30-16.30

Kompleksowe zasady bezpieczeństwa dzieci w nowoczesnych technologiach**Mark Vasic, Deutsche Telekom, Niemcy**

Ewolucja Internetu wykazuje ciągły, dynamiczny rozwój. Sieć stała się integralną częścią naszego codziennego życia. Jest to stwierdzenie szczególnie trafne w odniesieniu do dzieci i młodzieży. Dla nich nowe media odgrywają istotną rolę nie tylko w pozyskiwaniu informacji w ramach nauki, lecz zwłaszcza w komunikacji i rozrywce. Dlatego też pojawiają się ciągle nowe wyzwania dla bezpieczeństwa dziecka online, a co za tym idzie – obecne podejście musi być weryfikowane i uaktualniane.

Sieć Web 2.0 charakteryzuje się nowymi propozycjami treści i usług cyfrowych, w tym np. serwisami społecznościowymi. Dodatkowo nowe urządzenia zoptymalizowane do korzystania z Internetu, takie jak smartfony, tablety i konsole do gier, oferują znaczące możliwości biznesowe. Nowi gracze wchodzą więc do ekosystemu Internetu i coraz bardziej powiększają swój udział w rynku. W związku z tym społeczeństwo i politycy domagają się od branży teleinformatycznej nowych rozwiązań, które usunęłyby luki powstałe w ochronie dzieci w Internecie.

Przyjmując tę odpowiedzialność, europejski przemysł teleinformatyczny stworzył niedawno szeroką koalicję, której celem jest stworzenie ogólnych wytycznych, umożliwiających spójne i efektywne działania branży dla zapewnienia bezpieczeństwa dzieci w Internecie. Filary tej strategii stanowią: wsparcie kontroli rodzicielskiej, bezpieczeństwo treści i dostarczanie narzędzi kontroli prywatności. Wsparcie umiejętności korzystania z mediów przez dzieci i nauka odpowiedzialnego korzystania z usług internetowych są tu elementami kluczowymi. Nowe wytyczne, tworzone w procesie konsultacji ze społeczeństwem i administracją publiczną, mają zawierać już zatwierdzone regulacje i domknąć istniejące luki w bezpieczeństwie sieciowym na poziomie całej Unii Europejskiej.

Sesja równoległa: Odpowiedzialność i rola biznesu, 14.30-16.30

System samoklasyfikacji dla dostawców treści online**Martin Drechsler, FSM, Niemcy**

Międzynarodowa konferencja „Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w Internecie” w Warszawie jest doskonałą okazją do zademonstrowania systemu klasyfikacji treści opracowanego przez FSM. Ten elastyczny system pomoże dostawcom oznakować treści online, a przede wszystkim ustalić odpowiedni wiek odbiorcy na podstawie odpowiedzi na pytania specjalnego kwestionariusza. Kwestionariusz składa się z pięciu głównych kategorii: „seks”, „przemoc”, „groźby lub przerażające treści”, „inne treści, które mogą być problematyczne dla nieletnich” i „środki interakcji/komunikacji”. System działa dla wszystkich typów treści online, takich jak tekst, obrazy, filmy i gry online, generuje elektroniczny znacznik, który może być potem wykorzystany przez oprogramowanie do ochrony młodzieży. Opracowany system istotnie ułatwia oznaczanie treści online i może potencjalnie podnieść skuteczność oprogramowania używanego do ochrony młodzieży. FSM uwzględnia również wymiar europejski, który jest kluczowy dla przyszłego sukcesu tego podejścia i ma nadzieję, że z czasem system wejdzie do użytku w całej Unii.

Sesja równoległa: Odpowiedzialność i rola biznesu, 14.30-16.30

Skąd się biorą dziury w serze?**Andrzej Karpiński, Telekomunikacja Polska S.A.**

Jakie są przyczyny i źródła występowania luk w zabezpieczeniach aplikacji mobilnych i co niosą one dla użytkowników? Jaka rolę w ograniczeniu ryzyka powinni spełniać operatorzy telekomunikacyjni, programiści, projektanci i administratorzy witryn, udostępniających tego typu oprogramowanie? Dlaczego tak ważna jest

edukacja w zakresie bezpieczeństwa, skierowana przede wszystkim do młodego użytkownika? I wreszcie – jak go edukować, by nie tylko wysłuchał, ale jeszcze zrozumiał i wziął to sobie do serca?

Sesja równoległa: Odpowiedzialność i rola biznesu, 14.30-16.30

Ochrona dzieci online: narzędzia ochrony rodzicielskiej testowane w ramach projektu

SIP Bench II

Silvia Pietropaolo, Innova Europe, Belgia

Projekt SIP Bench II – „Analiza porównawcza narzędzi kontroli rodzicielskiej dla ochrony dzieci online” ma na celu pomoc rodzicom w wyborze najbardziej odpowiedniego narzędzia kontroli rodzicielskiej, które najlepiej odpowiada ich potrzebom. Projekt jest finansowany przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów.

Do chwili obecnej zostały przeprowadzone dwa cykle badania. SIP Bench II pozwala rodzicom łatwo zorientować się w wielkiej liczbie narzędzi kontroli rodzicielskiej (dla komputerów PC, telefonów komórkowych i konsol do gier) dostępnych na rynku w Europie.

Odbywa się to za pomocą regularnych, sześciomiesięcznych, obiektywnych ocen programów, które wspierają użytkowników w kontroli dostępu dzieci do nieodpowiednich treści w Internecie. Są one przeprowadzane przez ekspertów niezależnych od producentów i sprzedawców oprogramowania. Wszystkie wyniki testów są przechowywane w bazie danych z wyszukiwarką i udostępnione za pośrednictwem strony internetowej.

Proces testowania ma na celu udzielenie odpowiedzi na następujące pytania: Jaka jest realna efektywność tych narzędzi? Jak radzą sobie z treściami przeznaczonymi wyłącznie dla dorosłych? Jak radzą sobie z pozostałymi treściami szkodliwymi (narkotyki, rasizm, itp.)? Jak radzą sobie z treściami typu Web 2.0? Dwa przeprowadzone już cykle testów pokazują, że nastąpił znaczący postęp zarówno w łatwości obsługi, jak i możliwościach blokowania szkodliwych treści badanych programów.

Podczas wystąpienia zostanie przedstawiona metodologia i wyniki badań z dwóch cykli ocen. Więcej informacji na temat projektu można znaleźć pod adresem:

http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/projects/filter_label/sip_bench2/index_en.htm

Sesja równoległa: Odpowiedzialność i rola biznesu, 14.30-16.30

Obsługa nadużyć w UPC Polska oraz edukacja użytkowników Internetu w celu zwiększenia bezpieczeństwa dzieci i młodzieży

Lidia Stępińska-Ustasiak i Michał Kaźmierczak, UPC Polska

UPC Polska, wiodący dostawca potrójnej usługi – telewizji cyfrowej, Internetu oraz telefonii stacjonarnej – realizuje od wielu lat działania na rzecz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w Internecie, które wpisują się w misję firmy i hasło „Dla wszystkich. To proste”.

UPC Polska jako dostawca szerokopasmowego dostępu do Internetu realizuje warsztaty oraz udostępnia materiały i narzędzia edukacyjne, które pomagają w kształtowaniu właściwych zachowań w Internecie oraz pokazują, w jaki sposób znaleźć w sieci to, co dla najmłodszych najlepsze, m.in. publikacje „Bezpieczeństwo w sieci. Elementarz dla całej rodziny”, „Baw i ucz się w sieci” oraz stronę www.esafetykit.net – wirtualny plac zabaw, na którym dzieci mogą bezpiecznie poznawać Internet i uczyć się obsługi komputera.

Użytkownicy Internetu są potencjalnie narażeni na różne ataki i zagrożenia czyhające w sieci. Aby zwiększyć bezpieczeństwo abonentów, UPC Polska stworzyło na swojej stronie www sekcję poświęconą bezpieczeństwu. Znaleźć tam można między innymi porady, jak rozpoznać i uniknąć zagrożeń. Istotnym elementem strony jest część poświęcona zgłaszaniu nadużyć, z jakimi abonenci mogą mieć do czynienia. W prezentacji zostanie przedstawiony sposób, w jaki obsługiwane są zgłoszenia abonentów, czego dotyczą oraz jak są realizowane.

Omówiony zostanie także sposób, w jaki należy zgłaszać nadużycia, tak by przekazane informacje umożliwiły szybkie rozwiązanie problemu. W prezentacji przedstawione zostaną także wyniki badań wskazujące na rolę edukacji rodziców w kontekście zwiększania bezpieczeństwa dzieci, a także najbardziej efektywne sposoby wykorzystywania Internetu w edukacji i rozwoju dziecka przy pomocy narzędzi i materiałów edukacyjnych dostępnych w Internecie.

UPC Polska jest sygnatariuszem „Porozumienia na rzecz bezpieczeństwa dzieci w Internecie”, które powstało w wyniku prac zespołu roboczego przy Pełnomocniku Rządu ds. Równego Traktowania, pani Elżbiecie Radziszewskiej.

Całokształt działań UPC, które znajdują również odzwierciedlenie w trosce o dobro i bezpieczeństwo klientów usługi internetowej, został wyróżniony pierwszym, przyznawanym w kraju Certyfikatem Bezpiecznego Internetu Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

Jak przyciągnąć dzieci do pozytywnych stron?

Lena Hilles, jugendschutz.net, Niemcy

Dzieci muszą być chronione przed zagrożeniami, na które mogą natknąć się w Internecie. Jednak oprócz zapewnienia bezpieczeństwa podczas używania Internetu, równie ważnym aspektem jest zaoferowanie szerokiej oferty dobrych stron internetowych odpowiednich dla dzieci. Niemiecki Internet oferuje dzieciom wiele atrakcyjnych i bezpiecznych stron www. Głównym problemem jest to, że większość dzieci nie zna adresów stron stworzonych specjalnie dla nich. Często surfują więc po stronach dla dorosłych, narażając się na ryzyko. Aby tego uniknąć, organizacja jugendschutz.net zainicjowała we współpracy z fundacją MedienKompetenz Forum Südwest i niemieckim Ministerstwem do spraw Rodziny, Osób Starszych, Kobiet i Młodzieży dwa projekty:

Moduł „My Homepage” ułatwia dzieciom start w świat Internetu. Młodzi użytkownicy mogą skomponować ją z dużej liczby dostępnych widgetów (małych okienek), które układają na „ścianie magnetycznej”, tworząc własną stronę zgodnie ze swoimi zainteresowaniami. Widgety bazują na funkcjach zaczerpniętych z najlepszych dziecięcych stron internetowych, udostępniając m.in. dziecięcy mail i chat, filmy, wiadomości i prognozę pogody specjalnie zaprojektowane dla dzieci. „My Homepage” może być łatwo dostosowywana do różnych wersji językowych poprzez opracowywanie nowych widgetów.

Z kolei „Klick-Tipps” to serwis, który poleca dzieciom dobre i adekwatne do ich wieku strony w Internecie – działa niczym internetowy drogowskaz. Serwis rekomenduje dobre strony dla dzieci i jest aktualizowany co tydzień. Klick-tipps.net przede wszystkim promuje dobre strony internetowe dla dzieci i prowadzi je do witryn o najwyższych standardach bezpieczeństwa, a jednocześnie – najbardziej atrakcyjnych. Ekspertki od pedagogiki medialnej sprawdzają każdą ze stron i zapraszają do testowania grupę dziecięcych użytkowników, którzy następnie wystawiają jej ocenę. Serwis stanowi też praktyczną pomoc dla rodziców i nauczycieli. Dostawcy Internetowi i administratorzy mogą także bezpłatnie zintegrować Klick-Tipps z ich serwisami i wspierać w ten sposób bezpieczny Internet dla dzieci.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

Juuuport – platforma samopomocy dla młodzieży

Karin Wunder, juuuport, Niemcy

Kiedy młodzi ludzie doznają negatywnych przeżyć w Internecie, np. jeśli stają się ofiarami cyberprzemocy lub jeśli zostaną oszukani, często wstydzą się rozmawiać o tym z dorosłymi i rzadko szukają u nich pomocy. Na nowej platformie www.juuuport.de, opartej o technologię Web 2.0, młodzi ludzie mają możliwość znalezienia rozwiązań swoich problemów samodzielnie, wspólnie z innymi młodymi użytkownikami.

Juuuport jest pierwszą internetową platformą dotyczącą ochrony i bezpieczeństwa, tworzoną przez młodych ludzi dla młodych ludzi. Na juuuport młodzi ludzie pomagają sobie nawzajem rozwiązywać problemy w Internecie. Czy chodzi o cyberprzemoc, oszustwo, czy po prostu o technologię, pytania dotyczące wszystkich tych zagadnień można zadawać na juuuport. Albo publicznie na forum, albo indywidualnie, specjalnych doradców można zapytać poprzez e-mail lub wypełniając formularz. Młodym ludziom, którzy potrzebują pomocy i porady, służą „skauci juuuport”. Są to ludzie w wieku od 16 do 21 lat, którzy odpowiadają na indywidualne e-maile, jak również pytania zadane publicznie na forum. Wolontariusze ci zostali przeszkoleni przez dorosłych ekspertów z dziedziny prawa, Internetu, psychologii i samodzielnej pracy. Ich rady są bezpłatne. Dorośli eksperci także pracują w juuuport, lecz na drugim planie.

Młodzi ludzie, którzy są aktywni na juuuport, pozyskują i przekazują dalej ważne kompetencje społeczne, które przyczyniają się do rozpowszechniania zasad kulturalnego współżycia zarówno w Internecie, jak również w prawdziwym życiu.

Serwis juuuport na stałe zagościł w Internecie w kwietniu 2010 roku i od tamtej pory zdołał już zdobyć 1. miejsce w konkursie „Wege ins Netz” („Drogi w Sieci”) niemieckiego Ministerstwa Gospodarki i Technologii we wrześniu 2010 r., jak również nagrodę bezpieczeństwa w Internecie, przyznaną przez clicksafe w czerwcu 2011 roku.

Juuuport został stworzony przez Urząd ds. Mediów Dolnej Saksonii, który jest właścicielem serwisu. Projekt jest również wspierany przez władze pięciu innych landów niemieckich.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

Pedagogika zabawy w edukacji na rzecz bezpieczeństwa w Internecie **dr Agnieszka Wrońska, NASK**

Zapewnienie zdrowia i bezpieczeństwa dzieciom i młodzieży stanowi podstawowe zadanie, przed którym stają nie tylko rodzice i nauczyciele, ale również instytucje, stowarzyszenia oraz służby publiczne. Wraz z ogólnym rozwojem dziecka i poszerzaniem jego samodzielności należy coraz bardziej liczyć się z koniecznością wyposażania go w umiejętność przewidywania zagrożeń, unikania ich, a jeśli już zaistnieją – umiejętności radzenia sobie z trudną sytuacją. Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w sieci w dużej mierze zależy od tworzenia bezpieczeństwa poprzez edukację – ćwiczenie i rozwijanie umiejętności. W działaniach popularyzujących bezpieczeństwo w Internecie, szczególnie z młodszymi dziećmi, warto stosować metody pedagogiki zabawy. Metoda ta wykorzystuje zabawę, która jest dla dzieci czynnością dominującą oraz działaniem wykonywanym dla własnej przyjemności, opartym na udziale wyobraźni tworzącej nową rzeczywistość. Zabawa sprzyja gromadzeniu przez dziecko wielu różnorodnych doświadczeń, pozwala poznać i często zrozumieć otoczenie, uczy konkretnych czynności i sprawności oraz rozwija zdolności i zainteresowania. Pedagogika zabawy jest metodą wspierającą pracę z grupą oraz proces uczenia. Proponuje działania dające członkom grupy możliwość rozwoju w atmosferze zaufania, wzajemnej akceptacji, ułatwia kontakty z innymi i otaczającą rzeczywistością. Różnorodne formy aktywności, propozycje zabaw, służą uświadomieniu i zrozumieniu konkretnego problemu i wspólnemu poszukiwaniu jego rozwiązań, a także przekazywaniu określonych treści i uczeniu się. Prezentacja ma na celu przedstawienie wybranych praktycznych aspektów wykorzystania metod pedagogiki zabawy w obszarze bezpieczeństwa dziecka w Internecie.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

Jak bezpiecznie korzystać z Internetu – techniki dramy w zapobieganiu i terapii
dr Małgorzata Sieńczewska, Uniwersytet Warszawski

W referacie zaprezentowana zostanie istota metody dramy oraz mechanizmy psychologiczne wyjaśniające wysoką efektywność tej metody w oddziaływaniach o charakterze edukacyjnym i wychowawczym. Dokonany zostanie także krótki przegląd stosowanych w dramie technik, strategii i konwencji, z ukazaniem możliwości ich wykorzystania w konstruowaniu zajęć dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu. Omawiane przykłady będą rozpatrywane zarówno w kontekście profilaktyki, jak i terapii uzależnień.

Sesja równoległa: Sesja edukacyjna, 14.30-16.30

Przedszkolaki w sieci. Edukacja od pierwszego kliknięcia
Marcin Sołodki i Andrzej Piękoś, Fundacja Dzieci Niczyje

W ostatnich latach dzieci coraz wcześniej zaczynają swoją przygodę z mediami elektronicznymi. Po komputerową myszkę sięgają już dzieci w wieku przedszkolnym! Z myślą o nich powstaje coraz więcej serwisów internetowych, które proponują zabawę, rozrywkę, edukację, często przemycając treści o charakterze reklamowym. Jakość tych serwisów jest różna, jednak część z nich niewątpliwie godna jest polecenia. Zadaniem rodziców i wychowawców jest wprowadzanie dziecka w świat Internetu, dobór serwisów wartościowych i dostosowanych do wieku dziecka. Warto też wykorzystać pierwsze doświadczenia w sieci do edukacji w zakresie skutecznego i bezpiecznego korzystania z mediów elektronicznych.

Fundacja Dzieci Niczyje od 7 lat prowadzi program „Dziecko w Sieci”, poświęcony bezpieczeństwu dzieci online. Obok bogatej oferty edukacyjnej w ramach programu wypracowywane i promowane są kryteria bezpieczeństwa serwisów internetowych dla dzieci. Podczas wystąpienia zaprezentowane zostaną zagrożenia dla najmłodszych internautów, zasady bezpieczeństwa oraz kryteria oceny poziomu bezpieczeństwa dziecięcych serwisów internetowych. Po raz pierwszy zaprezentowany zostanie też nowatorski projekt edukacyjny dla dzieci w wieku przedszkolnym – Necio.pl.

Sesja równoległa: Najnowsze zjawiska online a bezpieczeństwo dzieci,
 14.30-16.30

Stawić czoła nowym wyzwaniom
Janice Richardson, Insafe, Belgium

W ostatnich latach na arenie bezpieczeństwa internetowego pojawiły się trzy nowe tendencje, które stają się dla wychowawców coraz większymi wyzwaniami. Po pierwsze, Internet stał się bardziej mobilny niż kiedykolwiek, po drugie, użytkownicy są coraz młodszy i wreszcie, po trzecie, serwisy społecznościowe stały się najważniejszą formą treści w Internecie. Insafe, partnerska sieć na rzecz podnoszenia świadomości z ośrodkami krajowymi we wszystkich 27 krajach członkowskich UE oraz na Islandii, w Norwegii i Rosji, stawia czoła każdemu z tych nowych trendów i nadal promuje bezpieczne i efektywne korzystanie z Internetu i technologii cyfrowych, używając innowacyjnych metod. Biorąc pod uwagę różnorodność kulturową Europy i wspierając wymianę doświadczeń między krajami, powinniśmy zwrócić uwagę na wykorzystanie w pełni otrzymanej w ten sposób wartości dodanej.

Prezentacja pokaże kilka ostatnich inicjatyw podnoszących świadomość społeczną i wyjaśni, dlaczego są one tak skuteczne, jakie wnioski wyciągnięto z ich realizacji i jak mogą być dostosowane do potrzeb innych krajów. Zaprezentowane zostaną przykłady dobrych praktyk, pokazujących troskę o najbardziej wrażliwych członków społeczeństwa. Podkreślone również zostaną bardzo szczególne potrzeby nauczycieli i uczniów oraz ogromna odpowiedzialność, jaka spoczywa na szkołach w związku ze skalą, z jaką technologia przenika obecnie

każdy aspekt naszego życia. Ten szybki przegląd zagadnień z zakresu bezpieczeństwa online zakończy się prezentacją działań, które sieć InSAFE podejmie w przyszłym roku. Szczególna uwaga zostanie zwrócona na główną, coroczną kampanię InSAFE, znaną jako Dzień Bezpiecznego Internetu, obchodzony w ponad 70 krajach na sześciu kontynentach. Jak takie wydarzenie przekłada się na bezpieczeństwo pojedynczego dziecka i co można zrobić, by Dzień Bezpiecznego Internetu 2012 był jeszcze bardziej spektakularnym sukcesem?

Sesja równoległa: Najnowsze zjawiska online a bezpieczeństwo dzieci,
14.30-16.30

Internetowe kluby samobójców

Piotr Deputowski, Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

Współczesny człowiek żyje w dwóch światach: rzeczywistym i cyberprzestrzeni. I w owej cyberprzestrzeni bardzo często umieszcza swoją wiedzę, przenosi do niej znane sobie instytucje, dzieli się marzeniami i obawami. Tym drugim światem coraz częściej, zwłaszcza dla młodych ludzi, staje się Internet. Internet jako medium jest coraz bardziej powszechny, niesie ze sobą wiele korzyści, których istnienie jest niezaprzeczalne. Jednakże obok wspomnianych korzyści Internet jest również narzędziem, mogącym nieść wiele zagrożeń, na które szczególnie narażone są osoby przyjmujące bezkrytycznie wszelkie zamieszczane tam informacje, w tym również informacje mogące stwarzać zagrożenie dla życia lub zdrowia człowieka.

Internet jest również miejscem, gdzie można znaleźć przepisy i rady na praktycznie każdą okazję. Nie powinno być zaskoczeniem, że w Internecie, przy odrobinie cierpliwości, można znaleźć przepisy na skonstruowanie bomby lub porady odnośnie metod popełnienia samobójstwa.

Celem wystąpienia jest przedstawienie problematyki samobójstw dokonywanych za pośrednictwem Internetu oraz prezentacja przykładowych stron internetowych zawierających informacje na temat sposobów i metod popełnienia samobójstwa.

Celem prowadzonych badań jest diagnoza problematyki samobójstw internetowych oraz próba wyliczenia i opisu tych czynników, które powinny zostać uwzględnione w rejestrze narzędzi służących diagnozie zawartości treściowej stron internetowych oraz w planowaniu i realizacji terapii antysamobójczych.

Sesja równoległa: Najnowsze zjawiska online a bezpieczeństwo dzieci,
14.30-16.30

Wulgaryzacja języka młodzieży

dr Hilke Elsen, Uniwersytet w Monachium, Niemcy

Pierwsza część referatu prezentuje najważniejsze aspekty rozwojowe wieku dorastania z perspektywy psychologicznej. Z powodu biologicznych, poznawczych, emocjonalnych i społecznych przemian, młodzi ludzie są szczególnie niepewni siebie i drażliwi. Grupa rówieśnicza oferuje im oparcie, dzięki któremu mogą przezwyciężyć lęki i frustracje. Z tych powodów grupa rówieśnicza jest kluczowa dla dobrego samopoczucia nastolatka. Odpowiedni język jest z kolei niezbędny do zdobycia i utrzymania pozycji w grupie. Aby zostać zaakceptowanym w grupie, niezbędne są odpowiednie zachowania językowe. Znajomość obowiązującego słownictwa jest kluczowa dla uniknięcia odrzucenia. Kolejna część referatu koncentruje się na języku młodzieży – jego charakterystyce i funkcjach. Szczególnie młodsze nastolatki dążą do łamania językowych norm i nonkonformizmu. Przekleństwa i używanie wyrażen objętych społecznym tabu mają tu funkcję prowokacyjną. Jednocześnie słowa „na czasie” pozwalają ukryć emocje i utrzymać osobisty dystans oraz gwarantują akceptację grupy. Zagadnienie więzi społecznych jest tu niezwykle istotne. Współczesne media odgrywają rosnącą rolę jako codzienne otoczenie nastolatków. Cały ten kontekst musimy brać pod uwagę, opisując zjawisko wulgaryzmów.

Sesja równoległa: Najnowsze zjawiska online a bezpieczeństwo dzieci,
14.30-16.30

**Internetowa kultura „nienawiści dla zabawy”: nowe wyzwanie dla opiekunów i wychowawców
Georgi Apostolov, Bułgarskie Centrum Programu Safer Internet, Bułgaria**

Od czasu założenia słynnego neonazistowskiego forum Stormfront we wczesnych latach dziewięćdziesiątych, wspólnoty nienawiści na stałe zagościły w przestrzeni Internetu. Użytkownicy sieci Web 2.0 doświadczają obecnie nawet więcej wrogości i nienawiści online. Rozpowszechnianie treści tego typu zwiększyło się w ubiegłym roku w Stanach Zjednoczonych o 20 proc. Ten alarmujący trend wskazuje na potrzebę lepszego zrozumienia istoty agresywnych przekazów w sieci, w epoce, w której treści w Internecie są często współtworzone przez użytkowników.

W klasycznym ujęciu nienawiść jest przekazywana w sieci za pomocą:

- dyskryminujących, rasistowskich, ksenofobicznych lub neonazistowskich stron internetowych,
- dyskryminujących lub rozpowszechniających nienawiść grup lub stron w portalach społecznościowych,
- poświęconych nienawiści grup dyskusyjnych, forów lub czatów.

Obecnie pojawiły się nowe, bardziej akceptowane przez nastolatków kanały rozpowszechniania „nienawiści dla zabawy”, które stały się popularne wśród dzieci i młodzieży. Należą do nich:

- strony plotkarskie,
- fałszywe blogi i profile w portalach społecznościowych, stworzone w celu zniesławienia konkretnych osób,
- zmanipulowane zdjęcia, grafiki i filmy wideo, mające na celu obrażenie osób na nich przedstawionych,
- czaty przy grach internetowych,
- strony internetowe poświęcone nienawiści (tzw. Hate-sites) – przykładem może być niedawno stworzona bułgarska strona mrazia.com (bułg. nienawidz.com). Jest to strona stworzona w celach rozrywkowych. Użytkownicy tworzą kategorie rzeczy lub osób, których nienawidzą. Rozciągają się one od ogólnych: „nienawidzę Cyganów”, czy „nienawidzę kobiet”, przez „nienawidzę szkoły nr X”, aż do „nienawidzę Cygana Y” i „nienawidzę nauczyciela W”.

Celem wystąpienia jest próba określenia czynników rozpowszechniania szczególnej kultury „nienawiści dla zabawy” i uświadomienie różnic w stosunku do „tradycyjnych” nienawistnych treści w Internecie, które czynią ją atrakcyjną dla młodych użytkowników sieci. Zostaną zaprezentowane wyniki grupy fokusowej dotyczącej postrzegania i postaw wobec zjawiska ze strony nastolatków, którzy są głównymi użytkownikami stron tego typu oraz to, jak postrzegają oni granice pomiędzy „nienawiścią dla zabawy” a „prawdziwą nienawiścią”.

Sesja równoległa: Najnowsze zjawiska online a bezpieczeństwo dzieci,
14.30-16.30

**Zachowania młodzieży w sieci i ich wpływ na społeczne funkcjonowanie w klasie
dr Ewa Krzyżak-Szymańska, Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa w Katowicach**

Prezentacja przedstawia wyniki badań zrealizowanych w 2011 r. wśród uczniów klas szóstych szkoły podstawowej i trzecich gimnazjum województwa śląskiego. Wystąpienie ukazuje zależności pomiędzy korzystaniem badanych uczniów z Internetu, a ich pozycją społeczną w klasie. Wyniki badań szukają odpowiedzi m.in. na pytania: czy istnieje związek pomiędzy rodzajem więzi społecznych funkcjonujących w obrębie klasy szkolnej a sposobem użytkowania Internetu? Oraz: jaki jest obraz relacji interpersonalnych badanej młodzieży w klasie? W podsumowaniu znajdują się propozycje działań profilaktycznych i wychowawczych w klasie szkolnej w zakresie takiego korzystania z Internetu przez młodzież, aby nie miał on negatywnego wpływu na więzi społeczne uczniów.

DZIEŃ BEZPIECZNEGO INTERNETU 2012

7 LUTEGO

ins@fe

www.dbi.pl

KONKURSY, NAGRODY ZGŁOŚ SZKOŁĘ!

 NASK

 saferinternet.pl

Fundacja
Orange

Główny
Partner

www.saferinternet.pl